شمارهٔ ویژهٔ مجلهٔ حقیقت به مناسبت روز تاریخی دهم حوت
سال ۱۳۹۸ هـش

مجلهٔ حقیقت

۳۹

ویژه نامهٔ پیمان پایان اشغال

* پیمان پایان اشغال؛ نویدها و بشارتها
* وقتی جهان به تماشای طالب نشست!
* تر شیراټون سخته لاره
* مصاحبهٔ اختصاصی مجاهد صاحب با سنی آنلاین- ایران
* دهم حوت یا روز فتح عظیم برای ملت افغان

هوتل شیراتون
دوحه/قطر

(محل امضای پیمان تاریخی پایان اشغال توسط ایالات متحده امریکا و امارت اسلامی افغانستان)

یادآوری:

مجله در ویرایش و تصحیح مطالب نویسندگان دست باز دارد.
مطالب نشرشده در «حقیقت» انعکاس دهندۀ آراء و نظریات نویسندگان آن مطالب است.
ادارۀ مجله بدون سرمقاله مسؤلیت هیچ مطلب دیگر را برعهده نمی گیرد.

حقیقت

مجله علمی فرهنگی جهادی
سال هفتم، شماره سوم-رجب‌المرجب ۱۴۴۱ هـ ق
حوت ۱۳۹۸ هـ ش- مارچ ۲۰۲۰م

مدیر مسئول: احمد تنویر

هیئت تحریریه:
منصور تالقانی -موفق افغان - سعید بدخشانی
سید سعید - حبیبی سمنگانی - سمیع الله زرمتی

دیزاین: صابر بلوچ

صاحب امتیاز:
کمیسیون امور فرهنگی امارت اسلامی افغانستان

د افغانستان اسلامي امارت

تماس:
Haqiqat_mag@yahoo.com
کانال تلگرام مجله حقیقت:
T.me/haqiqat_mag

فهرست مطالب

سرمقاله

دستاورد تاریخی «پیمان پایان اشغَال»

جملۀ زیبای «پیمان پایان اشغال» شاید دگر هیچ وقت در تاریخ زرین کشور ما یک جملۀ معمولی نباشد بلکه جملۀ که هزاران درد و رنج ملت عزیز ما را به معنی خواهد گرفت، جملۀ که به قربانی‌های بی‌مثال ملت ارزشمند افغان مُهر تایید گذاشته، و به ما ضمن بخشیدن حس افتخار به تاریخ درخشان ما، همت و بالندگی داده و ما را در عبور از تمام مسیرهای دشوار پیش‌رو و دست یافتن به موفقیت و چانس‌های طلایی و ماندگار نوید می‌دهد.

دهم حوت سال ۱۳۹۸ هـش واقعا یک روز کم نظیر در تاریخ کشور ماست، به قول یکی از علمای بزرگ جهان اسلام «افغان‌ها تاریخ‌سازان بزرگ کشور خویش در عصر حاضراند؛ آنها در قرن ۱۹ انگلیس را شکست دادند، در قرن ۲۰ شوروی را تسلیم عزم خود کرده و در قرن ۲۱ قدرت امریکا را به چالش کشیدند که کمتر کشوری این‌همه افتخارات را می‌تواند جمع کند».

به راستی که اگر نبود نصرت‌های غیبی حضرت حق، و اگر نبود سلحشوری علمای جان برکف افغان، و اگر نبود همت قوی و با پشتکار ملت عزیز و اگر نبود جان‌برکفان رشید مکتب اسلام در افغانستان، و اگر آنهمه رشادت و سختی را به جان و دل نخریده بودند شاید هرگز این افتخارات به پای ملت عزیز ما در تاریخ ثبت نمی‌گردید؛ اما وقتی همۀ این چیزهای ارزشی دست به دست هم داده و قرعۀ فال به نام آن افغان جسور زدند این شد که امروز الحمدلله یک روز مهم، تاریخی و سرنوشت ساز دگر در تاریخ کشور عزیز ما رقم خورد و ملت‌های دنیا یکبار دگر به تماشای شهامت و جوانمردی افغان‌ها نشسته، و چه با زبان قال و یا با لسان حال لب به تمجید و ستایش ما گشودند.

پیمان پایان اشغال، از آن جهت مهم می‌نماید که در روزگاری که تمام دنیا تسلیم قدرت‌های ظاهری ابرقدرت‌های جهان گشته بود، تنها ملتی که چشم بر اُفق پیروزی داشته و دنیا را با تمام مظاهر فریبنده، جذاب، دلکش، و به ظاهر قدرتمندش ندید و تنها با توکل محض به ندای ملکوتی مردی از جنس ایمان و غیرت گوش فرا داده و با جان و دل به سخنان آن ولیّ زمان ایمان و باور داشته و جنگ در برابر امریکا را جنگ بندگان راستین خدا در برابر قدرت‌های باطل دانسته و بر نصرت‌ها و وعده‌های راستین حضرت حق باور و یقین داشته و سر و جان خود را فدای عزت و دین کردند؛ در نهایت طبق پیشگویی آن مرد بزرگ خدا «ملا محمد عمر مجاهد» رحمه‌الله تعالی، امریکا عاجز و درمانده پای سندی را امضاء کرد که وعدۀ پیروزی حق بر باطل را مصداق و معنی می‌بخشید.

اکنون که افغان‌ها موفقانه ولی با مشکلات و مصایب فراوان، یک بخش عظیمی از جنگ تحمیلی را پشت سرگذاشته وقت آن فرا رسیده است که به خاطر سربلندی کشور عزیز خود بر مشکلات بعدی که دنیا آنها را مشکلات و چالش‌های بین‌الافغانی عنوان داده و می‌دهند با در نظرداشت ارزش‌های والای اسلامی و ملی خود دست به دست هم داده و برای ساختن افغانستان آزاد، آباد، سربلند و مستقل بدون تعمق در گذشته‌های تلخ و دور، بر آیندۀ روشن تمرکز نموده و با فراخ دلی، سعۀ صدر، وسعت دید، تحمل و برداشت یکدیگر و بالابردن ظرفیت‌های هم‌پذیری مسیر رو به جلو را هدف قرار داده و با استفاده از استعدادها، کدرهای ناب، منابع سرشار طبیعی و هزاران ارزش‌های ماندگار دگر به دنیا همان یک گفتۀ که تمام افغان‌ها همیشه در دل دارند {اینکه اگر به افغان‌ها فرصت داده شود می‌توانند در کوتاه مدت خود را به تمام دنیا در تمام میادین رشد و تعالی ثابت بسازند} آن را در عمل به نمایش گذاشته و یقین بکنند که الله متعال در قدم قدم، یار و مددگارشان بوده و همچنان الطاف و عنایت‌های خود را شامل حال آن ملت لایق خواهد کرد.

پیام
زعیم امارت اسلامی افغانستان

أمیر المؤمنین شیخ الحدیث و التفسیر هبة الله آخندزاده حفظه الله

در مورد توافق پایان اشغال با ایالات متحده امریکا

بسم الله الرحمن الرحیم
اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا.
الحمد لله الذي صدق وعده ونصر عبده و اعز جنده وهزم الأحزاب وحده والصلوة والسلام على من لانبي بعده وعلى اله واصحابه الذين نشروا دينه، امابعد:
به تاریخ ۷ اکتوبر ۲۰۰۱ میلادی، زمانی که ائتلاف بزرگی به سرکردگی امریکا بر خاک ما تجاوز کرد، امارت اسلامی به نصرت پروردگار و به نمایندگی مردم دلیر افغانستان توانست که پس از تقریبا نزده سال جهاد و مبارزه، بالاخره برای پایان اشغال از افغانستان به توافق برسد.
این پیروزی مشترک تمام برادران و خواهران ملت مسلمان و مجاهد ماست، که تقریبا دو دهه قربانی های سنگین و تاریخی جانی و مالی دادند.
توافق بر خروج تمام نیروهای خارجی از افغانستان و عدم هیچگونه مداخله در آینده، کامیابی بزرگ است.
امارت اسلامی به مناسبت این کامیابی بزرگ، به اقشار مختلف کشور، به خصوص مجاهدین، خانواده های شهدا، زندانیان، زخمی ها، معیوبین، مهاجرین و تمام ملت، از صمیم قلب تبریکی می گوید و این کامیابی بزرگ را، نتیجه نصرت پروردگار، فداکاری های مجاهدین و اخلاص، مساعی و قربانی های ملت خود می داند.
می خواهم در مورد حالات پس ازین پیروزی بزرگ، توجه مجاهدین و تمام ملت را به نکات ذیل مبذول بدارم :
توافق با جهت امریکایی برای پایان

دادن اشغال، که در نتیجه آن مردم ما از اشغال نجات می یابند، نصرت و انعام خاص پروردگار است. ما باید این کامیابی را کمال کسی ندانیم، بلکه آن را انعام پروردگار و محصول قربانی های تمام ملت مجاهد خود بپنداریم.

توافقات امارت اسلامی با جهت امریکایی که با در نظر داشت اصول شرعی انجام یافته و با تمام معیار های جهانی نیز موافق است، از سوی همه مجاهدین و مردم افغانستان عهد و وعده ای است که عملی کردن آن بر همگان لازم می شود. هیچ یک مسئول و فرد امارت اسلامی و در مجموع هیچ فرد کشور باید این توافقات را نقض نکند و درین مورد خود را مکلف بدانند. زیرا غدر و فریب در اسلام جا ندارد و گناه بزرگ شمرده می شود. البته، اگر از سوی جهت مقابل مخالفت و نقض صورت می گیرد، تمام ملت ما باز هم همانند گذشته به دفاع از خود با قاطعیت آماده می باشند.

ملت مسلمان افغانستان خصوصا مجاهدین در مورد پیروزی های بدست آمده، شکر خداوند متعال را ادا نمایند، خود را به تقوا، امانتداری و دیانتداری بیشتر متعهد بدانند، از تکبر، غرور، برتری جوی بر دیگران و مستحق و ممتاز پنداشتن خود اجتناب نمایند، زیرا این در تضاد با روح جهاد و فتح است.

مذاکرات کامیاب با جهت امریکایی ثابت کرد که به هرگونه موضوعات پیچیده می توان راه حل تلاش کرد.

***** توافق با جهت امریکایی برای پایان دادن اشغال، که در نتیجه آن مردم ما از اشغال نجات می یابند، نصرت و انعام خاص پروردگار است. ما باید این کامیابی را کمال کسی ندانیم، بلکه آن را انعام پروردگار و محصول قربانی‌های تمام ملت مجاهد خود بپنداریم.**

***** امارت اسلامی بر روابط مثبت دو جانبه با تمام جهان به ویژه کشورهای منطقه باور دارد و به همجواری نیك با همسایگان متعهد است.**

کامیابی این مذاکرات، به تمام جهت های داخلی از سوی امارت اسلامی پیام می دهد که ما برای یک حل معقول و عادلانه آماده هستیم. بیایید، در روشنی معیار های دینی و ملی مردم خود، برای حل مسائل تلاش نماییم. اداره کابل نیز از مخالفت با مردم دست بردارد.

امارت اسلامی بر روابط مثبت دو جانبه با تمام جهان به ویژه کشورهای منطقه باور دارد و به همجواری نیک با همسایگان متعهد است.

ما به مردم درد دیده خود اطمینان می دهیم که در زیر چتر نظام واقعی اسلامی، به تمام مردان و زنان افغان، همه حقوق آنان داده خواهد شد.

هرکسی که در مخالفت با امارت اسلامی سهم گرفته باشد و در عموم هر آن کسی که از امارت اسلامی تشویش دارد، از طرف ما تمام اعمال گذشته آنها عفو و بخشش است، برای

***** هرکسی که در مخالفت با امارت اسلامی سهم گرفته باشد و در عموم هر آن کسی که از امارت اسلامی تشویش دارد، از طرف ما تمام اعمال گذشته آنها عفو و بخشش است، برای آینده آنها خواهان اخوت اسلامی، وحدت ملی و زندگی بهتر هستیم.**

***** امارت اسلامی از اقشار مختلف ملت مسلمان خود، علمای کرام، متنفذان قومی، منورین، دانشمندان، استادان، شاگردان و عموم مردم می‌خواهد، چنانکه در وظیفه پایان اشغال با کمال اخلاص در پهلوی برادران مجاهد خود ایستادند، همچنان در بخش حل موضوعات داخلی نیز به اتحاد و همکاری خود دوام بدهند، تا این مرحله نیز به منزل کامیابی برسد تا افغانستان از نظام عادلانه اسلامی و صلح برخوردار شود.**

آینده آنها خواهان اخوت اسلامی، وحدت ملی و زندگی بهتر هستیم.

امارت اسلامی برای تعلیم معیاری (دینی و عصری)، تجارت، توسعه، آبادی و برای پیشرفت در تمام بخش های اجتماعی زمینه سازی می کند. زیرا این حق بنیادی افغان ها و نیاز حیاتی و لازمی برای پیشرفت کشور، رفا و خرسندی ملت ماست.

مجاهدین امارت اسلامی صفوف خود را بیشتر منظم، فعال و قوی بسازند، تا به هدف بزرگ خود که قیام نظام اسلامی و سعادت مردم خویش بعد از خاتمه اشغال است برسند و در آینده برای جلوگیری از هر گونه رویداد های بد و برای مقابله با هر نوع خطرات احتمالی در راستای حفاظت نظام اسلامی، صلح سرتاسری، استحکام امنیت و خدمت مردم آماده باشند.

امارت اسلامی از اقشار مختلف ملت مسلمان خود، علمای کرام، متنفذان قومی، منورین، دانشمندان، استادان، شاگردان و عموم مردم می‌خواهد، چنانکه در وظیفه پایان اشغال با کمال اخلاص در پهلوی برادران مجاهد خود ایستادند، همچنان در بخش حل موضوعات داخلی نیز به اتحاد و همکاری خود دوام بدهند، تا این مرحله نیز به منزل کامیابی برسد تا افغانستان از نظام عادلانه اسلامی و صلح برخوردار شود.

در اخیر، از کشور قطر و امیر محترم آن شیخ تمیم بن حمد آل ثانی سپاسگزارم که سهولت ها را برای مذاکرات فراهم نمود و ازین پروسه با اخلاص حمایت نمود. همچنان از کشور های پاکستان، ازبکستان، چین، ایران، روسیه، اندونیزیا، ترکمنستان، قیرغزستان، امارات متحده عربی و سائر کشورهای که در روند مذاکرات همکاری نمودند سپاسگزاری و تشکری می نمایم. والسلام

زعیم امارت اسلامی افغانستان شیخ الحدیث مولوی هبة الله آخندزاده
۱۴۴۱/۷/۵هـ ق
۱۳۹۸/۱۲/۱۰هـ ش ــ ۲۰۲۰/۲/۲۹ م

پیمان پایان اشغال افغانستان از نگاه

علمای جهان اسلام

✍ رفیع الله رفیع

بتاریخ دهم ماه حوت که مصادف با ۲۹ فبروری سال ۲۰۲۰ میلادی بود، بین نمایندگان سیاسی امارت اسلامی افغانستان و نمایندگان عالی رتبه ایالات متحده آمریکا در دوحه قطر توافقنامه پایان اشغال و آوردن صلح به کشور امضاء شد.

این توافقنامه که در جریان یک و نیم سال پروسه مذاکرات تدوین شده است، خوشحالی مسلمانان و انسان های آزاده در داخل و خارج کشور را در پی داشته است. علاوه بر عامه مسلمانان و برخی از رهبران سیاسی کشورهای اسلامی، علمای مسلمان نیز از امضای این پیمان استراتژیک استقبال نموده و ابراز خرسندی کردند. در ذیل به بعضی از این پیام ها و واکنش ها اشاره می شود که به زبان های مختلف نشر شده اند و با همکاری دوستان به دری ترجمه شده تقدیم خوانندگان محترم ویژه نامه مجله حقیقت می گردند.

نائب مفتی اعظم پاکستان، مفتی محمد تقی عثمانی :

۲۹ فبروری ۲۰۲۰ در تاریخ ماندگار خواهد شد که در این روز امارت اسلامی افغانستان با بی سروسامانی بعد از شکست شوروی، یک ابرقدرت دیگر و ٤٨ کشور متحد آن را با قوت ایمانی و فداکاری خویش به زانو در آورد و یک بار دیگر ثابت کردند که «وأنتم الأعلون إن كنتم مؤمنين.»

مصنف ده ها اثر ارزشمند دینی و علمی محترم مفتی صاحب در یک توئیت دیگر به پیام زعیم امارت اسلامی شیخ الحدیث مولوی هبة الله آخندزاده حفظهماالله اشاره کرده و نوشته است: درپی فتح طالبان پیامی که امیر هبةالله صادر کرده است بسیار

مفتی محمد تقی عثمانی:

۲۹ فبروری ۲۰۲۰ در تاریخ ماندگار خواهد شد که در این روز امارت اسلامی افغانستان با بی سر و سامانی بعد از شکست شوروی، یك ابر قدرت دیگر و ٤٨ کشور متحد آن را با قوت ایمانی و فداکاری خویش به زانو در آورد و یك بار دیگر ثابت کردند که «وأنتم الأعلون إن کنتم مؤمنین.»

متوازن و آینه دار سنت اسلامی فتح است که در آن هیچ شائبه غرور و تکبر دیده نمی شود و برای مخالفان عفو و گذشت است و عزم برای آینده افغانستان که کشوری امن و اسلامی ساخته خواهد شد. الله تعالی مراحل بعدی را آسان بگرداند.

شیخ ابوحفص الموریتانی، مفتی سابق تنظیم القاعده و یک تن از علمای مشهور شمال آفریقا در همین موضوع نوشته است: مجاهدین طالبان دشمن را مجبور کردند به آنها احترام بگذارند و تعریفشان کنند. ترامپ اعتراف کرد که آنها جنگجویان قوی هستند و دیروز گفت که آنها قدرتشان را بر پایبندی به آتش بس ثابت کردند. این تعریف و ثنا از آمریکا نتیجه شجاعت و شهامت طالبان و پایبندی شان به دین و ارزش هاست.

او علاوه کرده است: ملت مسلمان افغان در قرن نوزدهم امپراتوری بریتانیا را شکست دادند، در قرن بیستم اتحاد جماهیر شوروی را شکست دادند و در قرن بیست ویکم امپراتوری آمریکا را به خاک ذلت نشاندند.

توافقنامه دوحه بین طالبان و آمریکا افتخاری تازه برای اسلام و مسلمانان است. ما را شادمان کردید ای طالبان! خداوند شما را روسفید بگرداند.

شیخ الحدیث مولانا عبدالحمید، از علمای سرشناس ایران و رئیس دارالعلوم زاهدان در پیامی که وبسایت او نشر کرده، به همین مناسبت نوشت: خبر امضای توافق‌نامهٔ صلح بین حرکت طالبان و دولت آمریکا باعث خرسندی و خوشحالی همهٔ اهل حق و انسان‌های آزادهٔ جهان گردید. بدون شک دستیابی به این توافق، موفقیت بسیار بزرگ عصر حاضر و نتیجهٔ جهاد در راه الله تعالی، مقاومت، صبر، شهادت و دعا و تضرع است.

این پیروزی بزرگ نشان‌دهندهٔ تحقق وعده‌های الهی و مصداق واضح پیروزی حق بر باطل است. شکی در این نیست که طالبان هنوز مسیر دشواری را در پیش دارند که نیاز به درایت، تدبیر و هوشیاری نسبت به توطئه‌ها و دسیسه‌های دشمنان حیله گر و مکار و دوستان نادان دارد تا این پیروزی خدشه‌دار نشود. از آنجایی‌که ظرفیت دین اسلام بسیار بالاست و سیرهٔ پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وسلم بهترین سیره است که در آن گذشت، تعامل، مدارا و همزیستی مسالمت‌آمیز در حد بسیار وسیعی وجود دارد، امیدوارم حرکت طالبان تفاوت‌های همهٔ ملت افغان، قومیت‌ها، ادیان و مذاهب مختلف را مدنظر قرار دهد و برای همه رحمت پروردگار باشد، همانگونه که رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وسلم رحمتی برای همه بودند.

مفتی کفایت الله، از علمای معروف پاکستان و عضو جمعیت علمای اسلام در پیامی آورده است: آمریکا فقط بر یک توافق نامه امضاء نکرد، بلکه بر شکست خود علی الاعلان امضاء کرد که طبق آن ریش و عمامه را تروریزم خوانده بود و به بهانه آن تا ۱۹ سال خون انسان های بیگناه را ریخت. آمریکا بر توافق نامه ای امضاء کرد که براساس آن خودش را تروریست خواند. به تمام امت مسلمه به طور عام و به مجاهدین افغانستان به طور خاص این فتح و پیروزی مبارک باد.

شیخ ابوحفص الموریتانی:
ملت مسلمان افغان در قرن نوزدهم امپراتوری بریتانیا را شکست دادند، در قرن بیستم اتحاد جماهیر شوروی را شکست دادند و در قرن بیست ویکم امپراتوری آمریکا را به خاك ذلت نشاندند. توافقنامه دوحه بین طالبان و آمریکا افتخاری تازه برای اسلام و مسلمانان است. ما را شادمان کردید ای طالبان! خداوند شما را روسفید بگرداند.

یاسر الزعاتره، نویسنده سرشناس فلسطینی در زمینه این پیمان توئیت کرد: آنچه در دوحه گذشت (امضای توافق نامه بین طالبان و آمریکا) درسی مهم برای آنهایی است که با آمریکا معامله می کند و او را رب کائنات می دانند که هیچ کس نمی تواند در مقابل اراده اش ایستادگی کند. عزم و اراده آزاد می تواند هرکاری بکند مخصوصا در میدان مقاومت و مبارزه.

داکتر محمد الصغیر، یکی از علمای معروف مصر و مشاور سابق وزیر اوقاف مصر در توییتر نوشت: ملا محمدعمر رهبر طالبان پس از شروع جنگ آمریکا بر علیه کشورش گفته بود: بوش مرا وعده شکست داده و خداوند مرا وعده نصرت؛ کدام وعده به وفا نزدیک تر است؟ «ان الله لایخلف المیعاد». حال آمریکا خواستار آتش بس و صلح با طالبان است.

سراج الحق، امیر جماعت اسلامی پاکستان نیز گفته است: طالبان در افغانستان ابرقدرت جهان را شکست دادند. ما از پیمان طالبان و آمریکا استقبال می کنیم و امیدواریم این توافق نامه کامیاب شود، در افغانستان امنیت بیاید و راه مذاکرات بین الافغان هموار شود. آمریکا باید فورا از منطقه خارج شود و از دخالت در امور داخلی افغانستان بپرهیزد.

۱۰ حوت

روز پرافتخار در تاریخ جهان اسلام

✍ منصور تالقانی

۱۰ حوت سال ۱۳۹۸ روز نهایت پر افتخار در تاریخ جهان و کشور عزیز ما خواهد بود که این روز در تاریخ انقلاب جهادی کشور روز پیمان پایان اشغال ثبت خواهد گردید پس گفته میتوانیم که:

۱۰ حوت سال ۱۳۹۸ روز پر افتخار از قهرمانان راستین وخداپرست افغان است.

۱۰ حوت سال ۱۳۹۸ روز موافقت و کامگاری مظلوم برعلیه ظالم ومدافع برعلیه متجاوز است.

۱۰ حوت سال ۱۳۹۸ روز تحکیم پیروزی ایمان در برابر قوت های باطل است.

۱۰ حوت سال ۱۳۹۸ روز رشادت و پایمردی فرزندان اصیل، دلیر وخداپرست امارت اسلامی است.

۱۰ حوت سال ۱۳۹۸ روز حریت وآزادی امت مسلمه توسط مجاهدین قهرمان امارت اسلامی است.

۱۰ حوت سال ۱۳۹۸ روز قبولی شکست بی شرمانه آمریکاو متحدانش از کشور وآخرین گام در براه اندازی بلاک غرب و اشغالگران است.

پس این روز یکی از روزهای پرافتخار در تاریخ جهان و کشور مجاهد پرور ما هست و خواهد بود.

اشغالگران خارجی وخود فروختگان داخلی با آن همه توانائی نظامی و زرنگی و درندگی نوزده ساله ای خود در برابر ارادۀ خلل ناپذیر دلیران امارت اسلامی سر تعظیم فرود آوردند، و دارند به شکست خود اعتراف می کنند و با شرمساری و سر افگندگی از صحنه عقب نشینی می کنند، دنیای اسلام و امت مظلوم مسلمه به عظمت و شکوه اسلام و برندگی سلاح ایمان پی می برند، و از هر گوشه و کنار از گلوگاهای نوزده سال فشرده شده و خفه گشته ای مسلمانان محکوم، مظلوم و اسیر ندای آزادی بلند می گردد، طلسم شکست ناپذیر استکبار درهم می شکند، امپراتوری بزرگ که هرگز گمان نمی رفت کسی به رسم اعتراض به جانب کاخ شان نگاهی چپ بیفگند اما دلیران امارت اسلامی توانستند آن رسم

را بشکنند و ۱۰ حوت را یک روز تاریخی بزرگ در تاریخ جهان ثبت نمایند.

باید کفر جهان درس بگیرد که این تحول عظیم و این تحرک وانقلاب، این طلسم سرتاسری و جهان شمول در نتیجهٔ قیام مقاومت و پایمردی جوانان دلیر و با شهامت امارت اسلامی وافغان های متدین پدیدار گشته است که اراده شان خلل نا پذیر و تصمیم شان استوار و ایمان شان به اسلام متین و محبت شان به خدا عمیق و جاویدانه و عشق شان به آزادی پایدار است.

در جریان مبارزه و مقابله با فرعونیان واستکبار جهانی بیش از نوزده سال درس عملی در مکتب جهاد اسلامی بزرگان و ابر مردان امارت اسلامی از خود صبر و شکیبائی نشان دادند، با گرسنگی ها و در بدری ها، مهاجرت ها دست و پنجه نرم کردند، کشتار های دسته جمعی، اسارت های بی نظیر، شکنجه های طاقت فرسای علماء، حفاظ قرآن، کودکان، فرزندان، دلیران، جوانان با شهامت خود و ملت شان را تحمل کردند، ویرانی ها، رنج ها، درد ها را پذیرا شدند، از قربانی جان، مال و منال خود دریغ نورزیدند، مرارت ها وتلخ کامی های توان فرسا را استقبال نمودند، ولی یک لحظه هم اجازه ندادند عزت و شرف خود و ملت شان پایمال شود، اجازه ندادند صفحات درخشان تاریخ حیات شان و کشور شان با غبار ذلت ونکبت زنگار آلود گردد و داغ ننگ بر پیشانی تابناک تاریخ ملت شان نقش بندد.

دوستان عزیز!

جهان اسلام وکفر باید بدانند و در خاطر شان حک نمایند که امضاء پیمان پایان اشغال با ایالات متحده و جریان تاریخی که در ۱۰ حوت ۱۳۹۸ به وقوع پیوست هرگز نتیجه ای کدام معامله و پیش کشی نبوده بلکه اگر عمیق فکر

باید کفر جهان درس بگیرد که این تحول عظیم و این تحرك وانقلاب، این طلسم سرتاسری و جهان شمول در نتیجهٔ قیام مقاومت و پایمردی جوانان دلیر و با شهامت امارت اسلامی وافغان های متدین پدیدار گشته است که اراده شان خلل نا پذیر و تصمیم شان استوار و ایمان شان به اسلام متین و محبت شان به خدا عمیق و جاویدانه و عشق شان به آزادی پایدار است.

شود درخواهیم یافت که این درس عملی در خلال بیش از نوزده سال کشمکش های بس خونین و مرگ بار به دنیای بشریت و امپراتور های جهان فهماند که ملتی و لو هرقدر ضعیف و ناتوان، تهی دست و بی ساز و برگ اگر اراده کند و تصمیم قاطع بگیرد وحرکت کند و در برابر تجاوز، ستم وظلم اشغالگران به ستیزه برخیزد و علیه جباران و ستمگران، استکبار و فرعونیان و لو هر قدر نیرومند و قوی که باشند برزمند، سر انجام به پیروزی میرسند، آزادی وعزت شان را از دستبرد ستمکاران حفظ میکنند. زیرا ارادهٔ ملت ها وتصمیم قاطعانه جماعت های محروم و مظلوم قویتر و به مراتب نیرومند تر از زنجیرهای است که در دسترس استکبار بوده و هرگاه این اراده و تصمیم از سر چشمهٔ صاف و زلال ایمان به خدا و تمسک به دین خدا سیراب گردد و نصرت پروردگار پشتوانهٔ قیام و پیکار شان شود، هیچ سلاح و قوتی نمیتواند در برابرشان مقاومت کند و پایدار بماند.

آری! سرسپردگان دلیر امارت اسلامی با اتکاء به نصرت پروردگار لایزال و با تمسک و اعتصام به قانون خدا در مصاف حق و باطل، بیش از نوزده سال با چنان پیگیری و شکیبائی از سنگر حق و

> **نقش سازنده و قطعی ایمان به خدا و جهت بخشی اسلام در جریان بیش از نوزده سال جهاد مقدس امارت اسلامی و هدفمندی سنگردارانش، بشریت در بند کشیده و اسیر را متوجه ساخت تا بیندیشد و رمز پیروزی این ملت بیچاره و برهنه پای فقیر را دریابد.**

آزادی جانانه دفاع کردند که نه تنها نعش پوسیدهٔ اشغالگران و غلامان شان را به تب لرزهٔ مرگ گرفتار ساختند که سایر جنایت کاران وتمویل کنندگان سیاهکار غرب را نیز به وحشت انداختند و نه تنها شکست اشغالگران خارجی و خود فروختگان داخلی در افغانستان منحصر به آنها ماند بلکه رعشه بر پیکر فرسودهٔ سایر مستکبرین غرب نیز پدید آمد و از اثرات حیات بخش جهاد اسلامی بر کالبد خسته و روان پژمردهٔ توده های مستضعف جهان، استکبار جهانی به وحشت افتاده فرجام کار مرگ و نابودی خود را در چهار قدمی خود مشاهده کردند.

نقش سازنده و قطعی ایمان به خدا و جهت بخشی اسلام در جریان بیش از نوزده سال جهاد مقدس امارت اسلامی و هدفمندی سنگردارانش، بشریت در بند کشیده و اسیر را متوجه ساخت تابیندیشد ورمز پیروزی این ملت بیچاره و برهنه پای فقیر را دریابد، ازینجاست که در ۱۰ حوت سال ۱۳۹۸ تمام عالم شاهد قرار گرفت که شکوه و جلال اسلام و عظمت نیروی شکست ناپذیر ایمان تجلی می نماید، و نور تابناکش بر اعماق تاریکی های متراکم نفوس و روان خوابیده و بیمار بشریت نفوذ می کند و اینجاست که می بینیم دنیای بشریت آهسته آهسته از خواب بیدار شده و در گوشه و کنار جهان ندای آزادی خواهی بلند شده و ادامه می یابد، اشغالگران متجاوز با توده های که بیشک ناشی از سربلندی پابرهنه های امارت اسلامی است به اندیشه فرو میروند و به وحشت افتاده و برای نجات خویش از ذلت حتمی و سقوط نهائی در پی چاره می افتند.

پس می باید در ۱۰ حوت سال ۱۳۹۸ تمامی کشور های جهان که ازبرکت سرسپردگان راه آزادی افغان، صاحب عزت وآزادی شدند وازین درندگان بی عاطفه نجات حاصل نمودند، بخصوص در میهن عزیز ما افغانستان بطور یک روز تاریخی هر سال تجلیل به عمل آید، واین قهرمانی، جانبازی وفداکاری افغان های شهید پرور و آزادی خواه را به نعره های کفرشکن بدرقه، و باختم های قرآن کریم به روح شهداء گلگون کفن ومحافل بخاطر یاد بود از فداکاری شهداء و مجاهدین حماسه آفرین افغانستان تجلیل نمایند، و کشور های که درحلقوم اشغالگران جهان خوار وقت فرو رفته بودند باید به مقام والای شهداء ومجاهدین با ایمان امارت اسلامی ارج گذاشته ونسل به نسل از قهرمانی ها ورشادت بی دریغ آنها یاد کرده و این افتخار تاریخی را به باد فراموشی نسپارند و جانبازی و پایمردی دلیران امارت اسلامی را ثبت تاریخ نمایند.

دهم حوت یکی از روز های پرافتخار در تاریخ کشور مجاهد پرور ما خواهد بود وهمه ملت مسلمان افغان وآنان که معتقد به آزاد زیستن و اصالت افغانیت اند نفرین وانزجار خود را به عاملین این فاجعهٔ انسانی ومعامله گران بی فرهنگ و نا افغانان جبون وبی خاصیت ومتجاوزین شکستخورده خواهند فرستاد، وباید بدانند که پوز هر متجاوز، زور گو را با سلاح ایمان به خدای واحد لاشریک به خاک سیاه مالیده افتخارات زیادی را برای خویش ونسل های آینده ثبت تاریخ می نمایند.

مجاهدین امارت اسلامی باید بدانند که هنوز

اول راه هست و در مراحل نهایت حساس قرار داریم ودرین مقطع حساس بیدار باشیم و دقیق گام بر داریم چون از بدو تاریخ شیوة همیشگی این شیادان بوده واست همواره به مکر و حیل متوسل می شوند می خواهند با طرح انواع دسایس و با نیرنگ و خدعه و تزویر و زیر چتر صلح وآزادی مسلمانان را بد نام سازند، و افتخارات مسلمان را لگد مال نمایند یعنی اینکه خدانخواسته نشود که مارا به بهانه صلح وآشتی به آغوش خود کشیده و بدین ترتیب ملت مارا در صحنة تاریخ بد نام سازند و پیروزی مارا ماحصل تلاش های خود قلمداد کنند و با زمزمه های صلح دروغین وآشتی های شیطانی و به عنوان پایان دادن به اصطلاح برادر کشی وخاتمه خونریزی، مدال افتخار را به گردن خود بیاویزند و باز تاریخ را به عقب برانند و ملت انقلابی مارا که در طول نوزده سال هزاران فرزندشان را در راه خدا قربانی داده اند در آستان نکبت باری خویش بگردانند و باز همان کاسه و همان آش و باز صفحه زرین آزادی در تاریخ معاصر که با خون سرخ شهداء رقم زده شده است باسیاهی زمخت غرب زدگی سیاه گردد.

باید درین مقطع حساس همواره دست به دعا وخواستگار فرجام نیک از پرودگار باشیم و با در نظرداشت عملکرد ماضی این شیادان تاریخ آگاهانه وزیرکانه قدم برداریم زیرا همواره استکبار جهانی ودر رأس آن اشغالگران ومتجاوزین که در حقیقت نمایندگان وعلمبرداران کیش نصرانیت ویهودیت اند دشمنی شان بااسلام امر تازة نیست، امپریالیزم غرب برای گسترش نفوذ خود وترویج دین نصرانیت تحت عنوان جنگ های صلیبی سالیان متمادی قلمرو های اسلامی را مورد تاخت وتاز وتهاجم قرار داده اند وصحنه های تکان دهنده از فجایع و جنایات را علیه مسلمانان ایجاد نموده اند.

روی همان عناد ودشمنی تاریخی است که زمانی استکبار سیاه غرب متوجه نقطه دعوت و نیرومندی ورمز مقاومت وایثارملت مسلمانان مامی گردد، ومی بیند که نیروی محرک این ملت هماناااسلام واعتصام به قرآن است آن نیروی که در طول قرون واعصار همچو سد پولادین در برابر استکبار قرار گرفته است می هراسند، وحشت سر تاپای وجودشان را فرا گرفته، به فکر چاره می افتند تا قبل از جهانی شدن این نیرو و این قیام در پی اعلاج برآیند لذا به یاری همتایان سیاه روی ورزی سیه شان می شتابند و در خفاء و پشت در های بسته طرح دسیسه و حیله ومکر را می ریزند و از نهادهای جنایت گستر خویش که همچو جال های عنکبوت به هر طرف گسترده اند استمداد می جویند تا در پروسة خیانت و جنایت شان که در لفافة صلح و سلم علیه ملت مجاهد افغانستان که طرح ریزی شده همنوائی میکنند درین لحظات حساس و خطیر که ملت انقلابی ما بی صبرانه انتظار می کشد تا شاهد پیروزی عظیم تاریخ را که همانا در سیمای یک حکومت اسلامی تجسم خواهد یافت به آغوش بکشد، ولی در جانب دیگر قضیه دست های جنایت گران و مغز های گندیده و انحرافی شیادان داخلی وخارجی سخت در تلاش اند تا مسیر انقلاب مارا در لحظات پیروزی اش به انحراف کشند، فلهذا به انواع طرح های شیطانی متوسل می شوند و میخواهند تا ملت را به مصیبت های رنگارنگ گرفتار بسازند وبه سلطنت واهداف شوم خویش ادامه بدهند وملت مظلوم وستمدیدة ما همواره ملعبة در دست شان باشد، و بر سر و کلة هم بکوبند و یا بازهم از روی اجبار دست سازش به سوی دشمنان دراز کنند.

آنچه که آن روز

در دهم حوت رخ داد!

انجینر عثمان

برایم مثل هزاران افغان در افغانستان و در اقصی نقاط دنیا یک روز بسیار خوش و پر افتخار بود تمام لحظه های آن برایم فراموش ناشدنی است، هیچ وقت از حافظه ام مثل حافظهٔ هزاران افغان دگر آن لحظات تاریخی و زیبا فراموش نخواهد شد لحظه های که افغان ها سالیان سال است که انتظارش میکشیدند و آن روز اتفاق افتاد و رخ داد، لحظه های که آیندگان ما قطعا با افتخار از آن لحظه ها یاد خواهند نمود و به آن لحظه ها خوشحال خواهند گشت هر چند که ما در روی زمین نباشیم.

دهم حوت دگر یک روز معمولی در تاریخ کشورم نیست هرگاه به این روز برسیم یاد ملابرادرآخند سمبل آزادی در ذهن ما تداعی خواهد شد، یاد بیرق های سفید خواهیم افتاد که چگونه با نظم و دسبلین خاص از محل خود در دوحه قطر به طرف هوتل مجلل شیراتون به راه افتاده و قرار شده که پروتکل پایان اشغال امضاء شود، لحظه های که محترم شیرعباس ستانکزی با گلوی آکنده از بغض و درد از آن گفت و به همگان روحیه افزایی داد.

آری دهم حوت یک روز ماندگار در تاریخ کشور خواهد بود و پیوسته بدان افتخار خواهد شد و بسی روزگاران از آن با افتخار هرچه بیشتر یاد خواهند نمود. آن لحظه های زیبا، دیدنی و ستودنی، جالب و خواندنی، گفتنی و شنیدنی که هیچ انسان آزاده از باربار شنیدن آن لحظه ها نه خسته می شود و نه دل زده بلکه هر بار خوش خواهد شد باز بشنود و باز بداند و باز یاد شود.

ملت افغانستان تا رسیدن به آن روز به قیادت طالب خیلی قربانی ها را داده بود و جای بسی شکر بود که به قیادت آن طالب ساده و بی ریا، آن طالب شکسته و متواضع، آن طالب عاجز و خاکسار ابرقدرت جهان (امریکا) سرشکسته گردید، غرور امریکا در هم شکست و امریکا را به اعتراف واداشت تا آنچه را که خوش نداشت هیچ وقت بگوید آن روز بگوید که طالب را نتوانستم تسلیم خود کنم بلکه من تسلیم عزم طالب شدم و طالب بالاخره با پشتیبانی ملت عزیز خود برندهٔ میدانی شد که همگان گمان برده بودند طالب آن میدان را نخواهد برد اما طالب برد و ملت افغانستان را سرخ رو و سربلند کرد.

در کنار همه آن لحظه های تاریخی آن لحظه ها نیز

هرگز از یاد نخواهند رفت که بزرگان طالب در اوج پیروزی خدا را فراموش نکرده بلکه یکایک افرادشان را به تواضع و شکستگی توصیه کرده و به شکرگزاری خدا دعوت میدادند، از طعنه زدن برحذر داشته و همه را توصیه به خوش اخلاقی و لطف خوش نموده و بسیار با مهربانی در مورد ملت عزیز خود توصیه های نیکو داشتند.

بله لحظه به لحظه آن روز در نگاه دنیا جلوه های خاص خودش را داشت جلوه هایی که شاید سال ها زمان ببرد تا با جزئیات بتوان آنها را شرح حال داده یا توصیف کرد چه آنها که آن روز در آن همایش ماندگار حضور فیزیکی داشتند و چه آنها که دورادور از چهار کنج افغانستان و جهان از طریق صفحۀ تلفون ها یا تلویزیون های خود به تماشا نشسته بودند راحت می شد احساس کرد که چه حس و حالی دارند سراپا وجودشان را شوق فرا گرفته و به تعبیری بعضی ها که گویا خواب شیرین را در رویاهای شان می دیدند و اگر به دقت پس منظر آن روزهای طالب دیده شود که چه سختی ها را تا آنجا با جان و دل کشیده بود واقعا برایشان حق داده می شود که باید چنان یک تصور داشته باشند.

بله روزگاری طالب را در دشت و صحرا هدف می گرفتند قصد شان این بود که از روی کره خاکی حذف فیزیکی کنند تمام تلاش ها را به کار بستند از هر شر و مکری کار گرفتند به هر آویزۀ دست انداختند به هر چیزی چنگ زدند اما مگر ممکن است با تقدیر پرودگار جنگید تقدیری که چنین رفته بود طالب بماند، مبارزه کند و از دل سخت ترین امتحانات سرخ رو و سربلند بدرآید و چنان سربلند در چشم جهانیان ظاهر شود که دنیا از قامت استوارش شگفت زده و بر عزم فولادین اش سلام نظامی بدهد.

طالب پس از پشت سر گذاشتن سخت ترین شرایط زندگی آری آن روز در دهم حوت ۱۳۹۸ هش چنان درخشیدن گرفت که تمام کانال های خبری دنیا بهترین و مهم ترین خبرشان را به خبر موفقیت آمیز طالب درسند امضای شکست امریکا اختصاص داده بودند، رسانه های دنیا خبریال ها و ژورنالیست های کارکشته آنها مثل پروانه دور شمع طالب می چرخیدند و بسیار با دقت هر طالب و یا مجاهدی را که در آن مجلس گیر می کردند گپ و گفت های شان را با لنز دوربین های خود تحت پوشش گرفته یا پخش مستقیم می کردند یا برای بهترین زمان ممکن در جلب بینندگان خود آن مواد را ذخیره می کردند.

***** دهم حوت یك روز ماندگار در تاریخ کشور خواهد بود و پیوسته بدان افتخار خواهد شد و بسی روزگاران از آن با افتخار هرچه بیشتر یاد خواهند نمود. آن لحظه های زیبا، دیدنی و ستودنی، جالب و خواندنی، گفتنی و شنیدنی که هیچ انسان آزاده از باربار شنیدن آن لحظه ها نه خسته می شود و نه دل زده بلکه هر بار خوش خواهد شد باز بشنود و باز بداند و باز یاد شود.**

***** بزرگان طالب در اوج پیروزی خدا را فراموش نکرده بلکه یکایك افرادشان را به تواضع و شکستگی توصیه کرده و به شکرگزاری خدا دعوت میدادند، از طعنه زدن برحذر داشته و همه را توصیه به خوش اخلاقی و لطف خوش نموده و بسیار با مهربانی در مورد ملت عزیز خود توصیه های نیکو داشتند.**

مصاحبه اختصاصی پایگاه اطلاع رسانی اهل سنت ایران «سنی‌آنلاین» با

محترم ذبیح‌الله مجاهد سخنگوی امارت اسلامی افغانستان

امضای «توافق‌نامۀ صلح» بین آمریکا و طالبان که قرار است به ۱۹ سال اشغال نیروهای خارجی در افغانستان پایان دهد یکی از مهمترین و بزرگترین اتفاقات در تاریخ این کشور به‌شمار می‌رود که چندین دهه گرفتار جنگ و ناامنی است. اگرچه این توافق که ۱۰ اسفند ۹۸ با حضور نمایندگانی از کشورها و سازمان‌ها به امضا رسیده است، اما با توجه به اوضاع نابسامان گذشته و حال در افغانستان، در مورد جریانات بعد از این توافق‌نامه همچنان دغدغه‌هایی وجود داشته و سؤال‌هایی اذهان را به خود مشغول کرده است.

پایگاه اطلاع‌رسانی «سنی‌آنلاین» در گفت‌وگویی اختصاصی با «ذبیح‌الله مجاهد» سخنگوی طالبان افغانستان، به بررسی بخشی از این دغدغه‌ها پرداخته است.

متن کامل این مصاحبه را در ادامه می‌خوانید:

سنی‌آنلاین: توافقی که درخصوص صلح و توقف عملیات نظامی انجام گرفته، آیا فقط شامل نیروهای آمریکایی و خارجی می‌شود یا نظامیان دولت افغانستان هم شامل این موضوع می‌شوند؟

ذبیح‌الله مجاهد: بسم الله، الحمدلله والصلوة والسلام علی رسول الله، امابعد: خیر، توافقی که انجام شده فقط شامل نیروهای اشغالگر امریکایی می‌شود. در مورد نیروهای داخلی بعد از مذاکرات بین‌الافغانی تصمیم گرفته خواهد شد.

سنی‌آنلاین: در توافقنامۀ صلح آمده است که نیروهای خارجی در مدت ۱۴ ماه خاک افغانستان را ترک کنند. آیا این بند به معنای این است که طالبان دیگر علیه نیروهای خارجی و دیگر نیروها عملیات نظامی نخواهد داشت؟

ذبیح‌الله مجاهد: طبق تعهد بله، امارت اسلامی علیه نیروهای امریکایی و خارجی تا زمان خروج کامل آنها عملیات نخواهد داشت، البته این حکم شامل نیروهای اجیر داخلی نمی‌شود؛ چون با آنها هنوز کدام توافق وجود ندارد.

سنی‌آنلاین: یکی از موضوعات مطرح‌شده در این توافقنامه، موضوع «مذاکرات بین‌الافغانی» است که قرار است بعد از این توافق انجام شود. با توجه به مشکلاتی که قبلا و بعد از خروج ارتش سرخ شوروی از افغانستان این کشور گرفتار جنگ‌های داخلی بر سر قدرت شد، این دغدغه وجود دارد که دوباره همان موضوع تکرار نشود. طالبان برای رفع این دغدغه چه برنامه‌ای دارد؟

ذبیح‌الله مجاهد: اکنون با زمان خروج اتحاد شوروی سابق از افغانستان تفاوت‌های زیاد وجود دارد؛ در آن زمان جهت‌های مبارز و جهادی در بین خود رقابت‌های سیاسی و نظامی داشتند، یک رهبری واحد و نظر واحد نداشتند. اکنون امارت اسلامی رهبری واحد دارد، همه مجاهدین اطاعت می‌نمایند و ان‌شاءالله خطرات و مشکلات مثل زمان شوروی رخ نخواهد داد.

سنی‌آنلاین: یکی از مفاد توافقنامۀ صلح که طالبان هم آن را قبول کرده‌اند این است که از داخل خاک افغانستان علیه هیچ کشور و دولتی عملیات نظامی و به تعبیر آنها «تروریستی» انجام نشود. آیا «امارت اسلامی» این قدرت و توانایی و تسلط بر اوضاع افغانستان را در خود می‌بینند که چنین اتفاقی نیفتد؟

ذبیح‌الله مجاهد: بلی، زمانی که امارت اسلامی برپا شود، ما در آن وقت تسلط کامل خواهیم داشت و ان‌شاءالله اوضاع را در زودترین فرصت کنترل خواهیم کرد.

سنی‌آنلاین: با توجه به دیدگاه‌های طالبان پیرامون کار کردن بانوان و حضور آنها در اماکن عمومی و پست‌های مدیریتی در دوران حاکمیت‌شان در دهۀ هفتاد شمسی، این قشر از جامعۀ افغانستان دغدغه دارد که با روی کار آمدن «امارت اسلامی» محدودیت‌هایی برای آنها ایجاد شود. پاسخ شما به این دغدغه چیست؟

ذبیح‌الله مجاهد: ما در مورد کار و فعالیت بانوان پیرو شریعت اسلامی هستیم، همۀ مردم کشور ما مسلمان اند، ملت ما بخاطر اقامه حاکمیت اسلامی قربانی‌های زیادی داده‌اند. پس تطبیق شریعت در تمام شئون زندگی ما مهم است، بانوان ما هم در چارچوب احکام شرعی می‌توانند از حق خود استفاده کنند کار و فعالیت نمایند.

سنی‌آنلاین: بعد از اینکه طالبان جزئی از بدنۀ حاکمیت در افغانستان قرار بگیرند، روابط «امارت اسلامی» با کشورهای اسلامی همسایه و همچنین با کشورهای اروپایی و سایر ممالک چگونه خواهد بود؟

ذبیح‌الله مجاهد: روابط ما با کشورها در چهار کتگوری/بخش تقسیم می‌شود؛ روابط با کشورهای همسایه استوار به اصل حُسن همجواری و عطوفت خواهد بود. روابط ما با کشورهای اسلامی استوار به اصل برادری و اخوت خواهد بود و روابط ما با تمام کشورهای جهان به اساس احترام متقابل و نیازمندی‌های جهان کنونی تنظیم خواهد شد که همکاری دوجانبه، تجارت و تعامل مشروع رول/نقش محوری را ایفا خواهد نمود.

سنی‌آنلاین: آیا برای توافقنامهٔ صلحی که به امضا رسیده است، کشور و یا سازمان ثالثی به‌صورت رسمی ضمانت کرده است که درصورت نقض این توافقنامه از سوی هر کدام از طرفین، به‌عنوان داور و ناظر موضوع پیگیری و مورد بررسی قرار گیرد؟

ذبیح‌الله مجاهد: در زمان امضای توافقنامه شما شاهد بودید که بیشتر از ۳۰ کشور جهان به حیث شاهد حضور پیدا کردند. همچنین در یک بند از توافقنامه آمده است که این توافقنامه ازطرف شورای امنیت (سازمان) ملل متحد هم به رسمیت شناخته خواهد شد که برای اعتبار و تضمین آن کفایت می‌کند.

سنی‌آنلاین: درصورت موفقیت‌آمیز بودن مذاکرات بین‌الافغانی و تفاهم احزاب و گروه‌های سیاسی افغانستان با یکدیگر، قرار است چه نوع نظامی سر کار بیاید؛ «جمهوری اسلامی» یا «امارت اسلامی» یا...؟

ذبیح‌الله مجاهد: در این رابطه بعد از آغاز گفت‌وگوهای بین‌الافغانی بحث خواهد شد و چیزی که به صلاح مردم و ملت ما دانسته شد، بر آن تصمیم گرفته خواهد شد.

سنی‌آنلاین: اصولا حرکت طالبان نگاه مثبتی از خود در مورد انتخابات به روش رایج آن نشان نداده است؛ آیا این نگاه تغییر کرده است؟

ذبیح‌الله مجاهد: ما از آن طریقه‌ها برای ساخت نظام پیروی خواهیم کرد که از طرف شریعت راهنمایی شده و با احکام فقه اسلامی در تضاد قرار نداشته باشند.

سنی‌آنلاین: آیندهٔ ارتش/اردوی ملی و پلیس و سایر نهادهای دولتی متمرکز در کابل و شهرهای بزرگ چه می‌شود؟

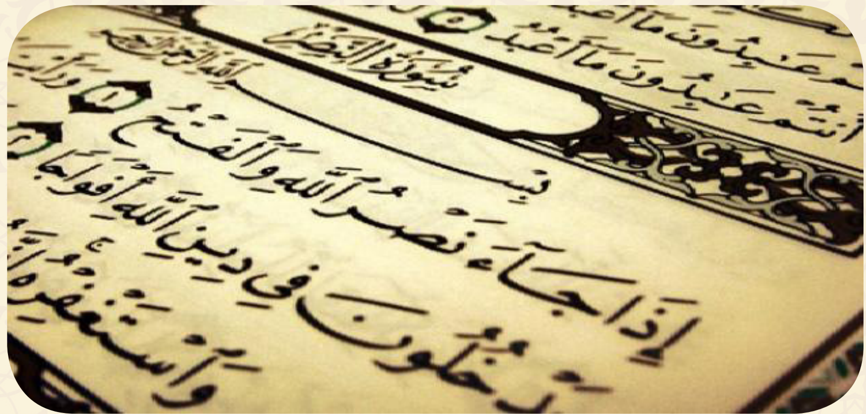
ذبیح‌الله مجاهد: نهادهای امنیتی و سایر نهادهای دولتی نیازمندی جامعه ما هستند؛ ما بعد از اصلاح عمیق در آن نهادها، آنها را تقویت و حمایت خواهیم کرد.

سنی‌آنلاین: از وقتی که در اختیار «سنی‌آنلاین» قرار دادید، سپاسگزاریم.

ذبیح‌الله مجاهد: تشکر از شما هم که به ما وقت دادید.

کلید پیروزی

✍ سلمان رحیمی

سالها پیش به نصرت الله متعال از میان آواره های قلب آسیا نیرویی برخاست که باعث حیرت جهانیان شد آن نیرو نیروی مبارز امارت اسلامی به رهبری مرحوم امیرالمومنین ملا محمد عمر مجاهد (رحمه‌الله) بود که بعد از فتح افغانستان شریعت اسلامی را در سرتاسر آن تطبیق نمود.

خط مشی امارت اسلامی طالبان، زنگ خطری بود برای تمام کشورهای کفری و دیکتاتور که دست آنها را از کشورهای اسلامی به خصوص افغانستان کوتاه می نمود که سرانجام آنها به کمک عده ای اجیر و جیره خوار داخلی دست به اشغال افغانستان زدند و همچون چنگیز مغول به قتل عام مردم و غارت افغانستان پرداختند.

فرزندان دلیری که به دست مادران و پدران افغان بزرگ شده بودند تسلیم خواسته‌های اشغالگران و طاغوت نشدند و تن به ظلم و بی دینی ندادند و به دفاع از دین، ناموس، و خاک خود برخاستند و جان‌های شیرین خود را به خاطر دفاع از دین و ناموس برادران افغان خود قطعه قطعه کردند.

مجاهدین امارت اسلامی افغانستان با امکانات اندک نظامی با بزرگترین تسلیحات نظامی کل تاریخ روبرو بودند و هم اکنون نیز هستند جنگ مدرن از جمله خطرناک ترین جنگها می‌باشد که مجاهدین امارت اسلامی افغانستان با آن مواجه هستند.

خوشبختانه با وجود نابرابری های بزرگ نظامی و سیاسی پیروزی از آن مجاهدین امارت اسلامی افغانستان بوده و خواهد بود.

دلیل این پیروزی ها (هدف و ایمان) مجاهدین امارت اسلامی است.

هدف مجاهدین اخراج اشغالگران و تطبیق شریعت است و ایمان نیروی مجاهدین می باشد.

و مبارزین غیور افغان با این دو نیروی بزرگ روز به روز به پیروزی نزدیک تر می شوند همان پیروزی که خداوند متعال وعده آن را به مسلمانان داده است.

امروز ما در وضعیت مهم تاریخی قرار داریم که سرنوشت و آینده مردم افغانستان را تعیین میکنیم و به دنیا سیاست و جنگ مسلمانان را نشان میدهیم بناً از تمام مجاهدین و مبارزین تمنا دارم که متحدتر و مصمم تر از همیشه در صف و سنگرها بمانیم با هر نوع مشقت که هست گرچه انقلاب مردم ما را خسته کرده است اما ما (مجاهدین) باید پیرو خط و مشق پیامبر اکرم (صلی‌الله علیه و سلم) و صحابه کرام (رضوان‌الله علیهم اجمعین) باشیم و راه آنها را ادامه دهیم .

امروز وظیفه من و شماست که قیمت خون شهدا و قیمت مشقت های اسراء را بپردازیم که قیمت شان مبارزه و آزاد کردن خاک افغانستان و تطبیق شریعت غرای محمدی میباشد.

برآورده ساختن آرمانهای شهدا وظیفه دینی و شرعی من و شماست وارثان شهدا انتظار انتقام شهدا و اخراج اشغالگران را دارند بناً مردانه وار برزمیم و مشت کوبنده تر از همیشه بر دهن اشغالگران و اجیران شان بکوبیم .

بیا تا بر فرق دشمن بکوبیم
بر فرق اجیر و فوج واشنگتن بکوبیم
وطنم را ویران ساختند با آتش و بمب
بر فرق اشرف و ترامپ و کلینتن بکوبیم

دهم حوت

روز پیروزی لشکر ایمان بر کفر

سعید بدخشانی

زمانی که ائتلاف استثمارگر به سرکردگی طاغوت قَرن (آمریکا) در هفتم اکتوبر۲۰۰۱ میلادی از طریق هوا وزمین بر خاک ما تجاوز بی رحمانه کرد، و از هیچ نوع جنایت ودرندگی برملت مظلوم کشور که تاریخ از تذکر آن شرم می کند دست نگرفتند، اما ملت متدین ومجاهدین قهرمان امارت اسلامی در طول دو دهه جهاد ومبارزه خستگی ناپذیر نه تنها که خوف وهراس را درخود جای ندادند بلکه همچون کوه های آهنین در مقابل جهان کفر استوار ماندند ودر جهت اعاده استقلال کشور واعلا کلمة الله از هیچ گونه قربانی وجان فشانی دریغ ننمودند.

اگر به تاریخ گذشته افغانستان نظری بیاندازیم مردم ما در مبارزه و مقاومت بر اشغالگران خارجی و در فتوحات و کامیابی ها بر آنها بسیار افتخارات وسوابق دارند که با داشتن عقیده وانگیزه آزادی دشمنان خارجی این خاک را شکست داده و سرزمین خود را از وجود ناپاک آنها پاک ساخته اند.

با بربریت چنگیز مقابله، نابود ساختن استعمار انگلیس ها، نقطه پایان گذاشتن به تجاوز نظامی و کلتوری اتحاد جماهیر شوروی و ریشه کن ساختن شر و فساد وجنگ های تنظیمی داخلی چند نمونه اند که افغان های آزاده به غرض حصول بقا ودفاع یک اصل (استقلال) ارزشناک جامعه انسانی، با احساس و شعور مبارزه نموده اند ودر این راستا بسیار قربانی داده اند و اکنون با نجات وطن خویش از اشغال وو حشت قدرت بزرگ نظامی، تخنیکی، اقتصادی جهان فعلی(آمریکا) و ائتلاف ناتو برای ساکنان این خاک با کسب تاریخ زرّین آزادی واستقلال یک ثبوت وسند دیگری در تاریخ جهان ثبت کردند.

وعملاً نشان دادند که زور و فشار موقتاً وحشت می آورد، از خون انسان ها سیلاب ها جاری می سازد، ملت ها را در آتش ترور وکشتارهای هدفی تنظیم شده می سوزاند، وبه فتنه های قومی، زبانی، سمتی و مذهبی برده و خسارات جانی ومالی را برآنها تحمیل می کند، لکن احساس وعقیده آزادای و جذبه خود ارادیت را نمیتوان از بین برد و آخر الامر بطور فضیحانه شکست خود را پذیرفته وبه موقف حقه ملت ها که همان استقلال است تسلیم می شود.

بدون شک ملت مجاهد افغان با ابزار و اسلحه ناچیز در برابر امپراطوری غربِ مجهز به انواع طیارات بم افگن وجاسوسی، تانک وتوپ وتکنالوژی مدرن، به یاری الله بزرگ ازخود چنان ایستادگی و ایثارگری نشان دادند که دنیا به شهامت شان انگشت به دهان شد. و بسیاریها نبرد آزادیخواهانه مجاهدین را جنگ ایمان در مقابل فولاد عنوان میکردند که واقعاً چنین هم هست.

بالآخره امارت اسلامی با قیادت مدبرانه ومخلصانه خویش و به نصرت پروردگار وپشتیبانی ملت مجاهد خود پس ازتقریبا نوزده سال جهاد ومبارزه به تاریخ دهم حوت ۱۳۹۸ هجری شمسی به پیروزی سیاسی (پیمان خاتمه اشغال) رسید که به صراحت گفته میتوانیم این نماینگر غلبه نیروی ایمان بر کفر و تکنالوژی می باشد.

در این لحظات خاص جا دارد که در قدم نخست شکر خالق یکتا را به جا بیاوریم واین فتح برزگ را نصرت وانعام بی کران الله متعال بدانیم، و در قدم دوم این دست آورد تاریخی را نتیجه قربانی های فدائیان جان نثار و مجاهدین سربکف و غیور تلقی نمائیم.

اکنون با داشتن تجربه های تلخ گذشته فرصت آن رسیده است که به جای کبر وغرور، آغوش محبت و همدیگرپذیری باز شود، و در عوض نفرت، کینه، تعصب و حسد که محصول اشغال و جنگ و استبداد طولانی است با ارشادات اسلامی و کلتور افغانی آن خصال زشت را محو، و به جای آنها وصلت دل ها، محبت، همکاری و اصل خدمت به اسلام، وطن و مردم را ترویج نمائیم.

و عملاً به جهانیان نشان بدهیم که افغانها نه تنها جرأت، همت و ظرفیت اعادهٔ استقلال خویش را دارند، بلکه قابلیت نگهداشت و حفاظت آن ارزشهای پرافتخار را نیز دارند.

***** اگر به تاریخ گذشته افغانستان نظری بیاندازیم مردم ما در مبارزه و مقاومت بر اشغالگران خارجی و در فتوحات و کامیابی‌ها بر آنها بسیار افتخارات و سوابق دارند که با داشتن عقیده و انگیزه آزادی دشمنان خارجی این خاك را شکست داده و سرزمین خود را از وجود ناپاك آنها پاك ساخته‌اند.**

***** بدون شك ملت مجاهد افغان با ابزار و اسلحه ناچیز در برابر امپراطوری غربِ مجهز به انواع طیارات بم افگن و جاسوسی، تانك و توپ و تکنالوژی مدرن، به یاری اللّه بزرگ از خود چنان ایستادگی و ایثارگری نشان دادند که دنیا به شهامت‌شان انگشت به دهان شد.**

وقتی جهان به تماشای طالب نشست!

✍ محمود احمد نوید

روز بسیار مهمی در تاریخ دهم حوت سال ۱۳۹۸ هجری شمسی در انقلاب افغانستان رقم خورد که ان‌شاءالله سرآغاز روزهای خوش برای ملت مسلمان، و پایان روزهای غم‌انگیز باشد؛ روزیکه ابرقدرت دنیا در برابر عظمت و سلحشوری طالب و مجاهد زانو زد و بر چیزی دستخط کرد که روزگاری در مخیله‌اش نمی‌گنجید و هرگز حتی تصورش را هم نمی‌کرد که پای چنین سند مهمی را امضاء بکند؛ اما آنچه بر بندگان ناممکن است بر ذات الله که قدیر لما یشاء صفت می‌شود خیلی آسان و از ممکن‌ترین ممکنات است فقط گاهی بنده باید همانی شود که خدا می‌خواهد باز خدا چنان عزتی را نصیب بنده‌اش کند که دنیای بشر از درک و عمق آن عاجز و درمانده شود.

آری دهم حوت دگر یک روز معمولی در تقویم و جنتری افغانستان نیست بلکه یک روز به یادماندنی دگر در تاریخ کشور عزیز ما خواهد بود، سالها وقت می‌خواهد تا بر آنچه که ملت عزیز ما را به آن عظمت رساند و شاهد چنان یک روز با افتخار شود، بطور کامل پرداخته شود؛ اینست که ملت بزرگ افغانستان با این سند تاریخی بر تابوت سومین امپراطور وقت و یکی از سرکش‌ترین قدرت‌های عصرحاضر را تسلیم عزم راسخ و همت بلند خویش نمود و ثابت کرد که افغان‌ها همان غیور مردان و تاریخ‌سازان دوران بوده و هیچ کسی نمی‌تواند با زر و زور عزم راسخ آن ملت شکست‌ناپذیر را بشکند و یا ارادهٔ آزادیخواهی آن را تضعیف کند.

ملت عزیز ما پیش از هرچیز در رقم خوردن آن روز تاریخی مدیون الطاف و عنایات خداوندی است آنها جز خدا هیچ کسی را در طول این سالیان مبارزه با خود نداشتند، تجهیزات‌شان بسیار اندک، صفوف‌شان بسیار کم، نیروی انسانی و بسیج عمومی در آن شرایط سخت و تلخ، بسیار دشوار می‌نمود؛ اما یک چیز داشتند و آن توکل فوق‌العاده قوی‌شان بر قدرت بی‌مثال حق، اینکه خدا نصرت‌شان می‌کند، اینکه آنها برحق بوده و جرم‌شان فقط مسلمانی و اعلای کلمه‌الله است، اینکه خود را به خدا سپرده بودند و همه چیزشان را حوالهٔ حق کرده بودند این چیزها به آنها چنان شهامتی داده بود که در حالیکه دنیا مات و مبهوت قدرت‌های ظاهری امریکا شده بودند آنها بر قدرت پروردگارشان یقین و امریکا را بسیار عاجز و درمانده می‌دیدند، اصلا

آنها امریکا را با خود طرف نمی‌دانستند آنها امریکا را با خدای خود طرف کرده بودند و می‌گفتند باشد تا امریکا را خدا ذلیل کند ولی اینکه خدا از بین بشر چه کسانی را برای ذلت فرعون عصر امریکا انتخاب می‌کند آن دگر کار خداوند بود که آن لطف عظیم را شامل حال ملت سلحشور و غیور افغان نمود که در ظاهر به نسبت تمام مردم دنیا، افتاده‌تر، عاجزتر، خاکسارتر، بی‌توقع‌تر، ساده‌تر و خلاصه از نگاه بندگی عاجزترین مخلوق بشر بوده؛ ولی خداوند وقتی لایق‌شان دید، چنان شجاعت و ایمانی را نصیب‌شان کرد که به جز ذلت امریکا به هیچ چیز دگری قناعت نکرده و چنان جانانه رزمیدند که سالیان سال وقت خواهد برد تا آن مبارزهٔ ارزشمند را شکار قلم و کتاب کرده و در یادداشت‌های تاریخی به نسل نسل مسلمان به یادگار گذاشت.

در روز دهم حوت ۱۳۹۸ هش دنیا در واقع به تماشای طالبی نشست که همگان گمان کرده بودند در سال ۲۰۰۱ میلادی پس از یورش امریکا بر افغانستان برای همیشه بساطاش جمع شده و برای همیشه از صفحهٔ هستی نیست گردیده اما مردم دنیا با چشم‌های خیره خیره آن روز نظاره‌گر همان طالب بود که با عاجزی در برابر مغرورترین قلدر زمان امریکا مثل کوه سرشار از مستی پیروزی ایستاد شده و «ملا» برادرشان چنان سخنان گفت که در همان سخنانش نیز رنگی از ریا و تظاهر دیده نشده و فقط سپاسگذار خدا و بندگان مخلص خدا بوده و آنهمه پیروزی را سهم ملت رنج‌کشیدهٔ خود دانسته و خدا را به بزرگی‌اش شکر کشیده و بر ملت مومن خود با افتخار و با غرور ایمانی‌اش تبریک گفته و ملت مسلمانش را به روزهای خوش نوید داده و سمبولی از یک انسان با ایمان را در حافظهٔ تاریخ بشریت ماندگار کرد.

به راستی که الله متعال به وعده‌های که به بندگانش داده بود که در صورت داشتن عزم و ارادهٔ قوی و فولادین پیروز خواهند شد در آن روز (دهم حوت) به صورت عملی مصداق بخشید و به همه با زبان حال خاطر نشان ساخت که قدرت خداوند ورای تمام قدرت‌های ظاهری دنیا و برتر از همه است و وقتی خدا کاری را بخواهد هیچ چیز مانع انجامش شده نمی‌تواند، و آن روز زیبا روزی شد که دنیا به تماشای همان طالبی نشست که روزگاری امریکا با « B۵۲» و تجهیزات بسیار مدرن آن طالب را در دشت‌ها و کوه‌ها و غارهای کشورش افغانستان اجازه سربرآوردن را نمی‌داد اما آن روز همه دید که آن طالب با قامتی برافراشته چون کوه در برابر امریکا ایستاد و آن را تسلیم سندی کرد که در واقع بر پیروزی طالب مهر تایید می‌گذاشت.

***** دهم حوت دگر یك روز معمولی در تقویم و جنتری افغانستان نیست بلکه یك روز به یادماندنی دگر در تاریخ کشور عزیز ما خواهد بود. سالها وقت می‌خواهد تا بر آنچه که ملت عزیز ما را به آن عظمت رساند و شاهد چنان یك روز با افتخار شود. بطور کامل پرداخته شود.**

***** در روز دهم حوت ۱۳۹۸ هش دنیا در واقع به تماشای طالبی نشست که همگان گمان کرده بودند در سال ۲۰۰۱ میلادی پس از یورش امریکا بر افغانستان برای همیشه بساطاش جمع شده و برای همیشه از صفحهٔ هستی نیست گردیده اما مردم دنیا با چشم‌های خیره خیره آن روز نظاره‌گر همان طالب بود که با عاجزی در برابر مغرورترین قلدر زمان امریکا مثل کوه سرشار از مستی پیروزی ایستاد شد.**

***** به راستی که اللّه متعال به وعده‌های که به بندگانش داده بود که در صورت داشتن عزم و ارادهٔ قوی و فولادین پیروز خواهند شد در آن روز (دهم حوت) به صورت عملی مصداق بخشید و به همه با زبان حال خاطر نشان ساخت که قدرت خداوند ورای تمام قدرت‌های ظاهری دنیا و برتر از همه است و وقتی خدا کاری را بخواهد هیچ چیز مانع انجامش شده نمی‌تواند.**

الفتح و پیمان پایان اشغال

✍ قاری محمد یونس راشد

امارت اسلامی عملیات جهادی امسال را با فال نیک از مژده قرآنی «إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا» به نام الفتح اعلان کرد و ان شاء الله ملت مسلمان افغانستان به زودی از فیوضات این بشارت قرآنی برخوردار می شوند، آنچنان فتحی را که خداوند متعال به رسول الله صلی الله علیه وسلم مژده داده بود، نصیب ما هم خواهد شد.

استاد گرامی ما در دوره احادیث مبارک ضمن تحقیق عمیق در مورد صلح حدیبیه، نکات مهمی را ذکر نمود، که بعضی آن را در ارتباط با پیمان پایان اشغال ذکر می کنم :

پیش از صلح حدیبیه، مشرکان مغرور مکه هیچ اهمیتی به رسول الله - صلی الله علیه و سلم - و صحابه کرام - رضی الله عنهم -قائل نبودند و گویا به رسمیت نمی شناختند، بلکه (العیاذبالله) گروه باغی از وطن خود می دانستند. اما با امضای پیمان، آن ها مسلمانان را مقابل خود دانستند و به حیث جهت دشمن، پیمان را امضا کردند، همین که آنان مسلمانان را جهت مستقل و رقیب خود دانستند، این را قرآن کریم به فتح تعبیر نمود. مذاکرات مستقیم امریکایی ها با نمایندگان امارت اسلامی در ضمن عملیات الفتح نیز همانند آن جریانی است که مشرکان مکه با رسول الله صلی الله علیه و سلم رو برو شده بودند، زیرا امریکایی ها طالبان را هرگز قابل این نمی دانستند که با ایشان مذاکرات مستقیم انجام بدهند، بلکه تاکید می ورزیدند که طالبان باید با اداره دست نشانده ما گفتگو بکنند. طالبان از نگاه آن ها تروریستان و باغیان دولت بودند. اما چنانکه مشرکان مکه به پذیرفتن مسلمانان وادار ساخته شدند، همچنان امریکایی ها آماده شدند که طالبان را بپذیرند و به حیث جهت رقیب خود

با آنان وارد مذاکرات شوند.
یک ماده صلح حدیبیه این بود که اگر از سوی محمد - صلی الله علیه و سلم - کسی به مکه آمد، او باز گردانیده نمی شود، اما اگر کسی از مکه نزد محمد - صلی الله علیه و سلم - رفت، او دوباره به قریش سپرده می شود. شیخ صاحب گفت : این ماده اگرچه ظاهرا در زیان مسلمانان بود و از همین سبب بر حضرت عمر رضی الله عنه - دشوار تمام شد، اما در حقیقت این فرصت طلایی برای تسخیر قلب ها بود. زیرا پس از پیمان حدیبیه، تعدادی زیادی از کافران به منظور اینکه ماحول زندگی نبوی را ببینند به مدینه آمدند، تا شخصیت رسول الله - صلی الله علیه و سلم - ، برخورد آنحضرت - صلی الله علیه وسلم - با صحابه کرام - رضی الله عنهم - و تعامل و اخلاق صحابه کرام - رضی الله عنهم - با یکدیگر را از نزدیک مشاهده بکنند. این فرصت پیش از پیمان حدیبیه برای کافران مساعد نبود. آن ها هرگاه به مدینه منوره آمدند و زندگی نبوی - صلی الله علیه و سلم - را دور از تبلیغات معاندان با چشم خود مشاهده کردند، تغییر عمیقی در فکر آن ها پیدا شد. خداوند متعال این دگرگونی قلب ها را فتح مبین خواند. همچنان جهان کفر و غلامان شان سالیان زیادی تبلیغات کردند تا طالبان را مردم وحشی معرفی بکنند، اما هرگاه امریکایی ها به مذاکرات مستقیم با طالبان آغاز کردند، دیگر اقوام جهان، رهبران کشورها و شخصیت های سیاسی فرصت یافتند که بزرگان امارت اسلامی را از نزدیک ببینند و دلایل مبارزه شان را بشنوند. لله الحمد، کسانی که با بزرگان امارت اسلامی دید و بازدید کرده اند، دیگر در مخالفت امارت اسلامی چیزی نگفته و حقانیت امارت اسلامی را تسلیم کرده اند. ساختار امارت اسلامی لله الحمد بر منهج نبوی استوار است و همان تاثری را که کفار از مجلس نبوی - صلی الله علیه و سلم - می گرفتند، اینجا هم می گیرند. ان شاء الله تعالی.

پس از حاکمیت سراسری امارت اسلام ؛ کدام مشروعیت سیاسی و حیثیت جهانی را که امارت اسلامی ضمن مذاکرات با امریکایی ها به دست آورده اند، امید است پس از امضای پیمان پایان اشغال، گسترده تر شود و مؤیدین و حامیان داعیه بر حق امارت اسلامی که همان استقلال کامل کشور و حاکمیت نظامی شرعی است، فزون تر شود. ان شاء الله تعالی.

دهم حوت یا روز فتح عظیم برای ملت افغان

✍ سادات چرخی

واقعا دهم ماه حوت سال ۱۳۹۸ هجری شمسی مطابق به ۲۹ فبروری سال ۲۰۲۰ میلادی که با سال ۱۴۴۱/۷/۵ هجری قمری مطابقت دارد سرنوشت ملتی را رقم زد که ۱۹سال در مقابل اشغالگران امریکایی و۴۸ کشور متجاوز ناتو مردانه وار رزمیدند درحالیکه این ملت قهرمان را هیچ کشوری جز الله متعال یار و مدد گاری نبود.

این ملت قهرمان چنگیز شکن و انگلیس شکن بود و افتخار روس شکن برآن افزود اما حالا یک افتخار بزرگ و حیرت انگیز دیگر نیز نصیب این ملت مجاهد پرور گردید که چنین افتخارات عظیمی نصیب هیچ ملتی نگردیده است وآن شکستن امریکا و ناتو به دست مجاهدین سربکف امارت اسلامی میباشد.

این اوصاف قهرمانی درحق این ملت مبالغه نیست بلکه حقیقت است و قهرمانی این ملت در ادوار مختلف تاریخ نیز ثبت گردیده است .

درکتاب معجم البلدان از شریک بن عبدالله که یک تابعی مشهور میباشد، نقل شده است: «أنه قال خراسان كنانة الله إذا غضب على قوم رماهم بهم» خراسان جعبه یا تیرکش الله متعال است هرگاه بر قومی خشم ورزد آن را با این تیر میزند. تاریخ نشان داده است که فرعون‌های زمان، همچو چنگیزی‌ها، امپراطوری انگلیس و قشون شکست ناپذیر شوروی سابق و الآن اتحادیه اروپا و در رأس آن امریکای مغرور هر کدام به نوبۀ خود بالای این کشور فقیر یورش آوردند اما در این خاک با خشم ملت قهرمان روبرو شده و تمام‌شان درس‌های تاریخی گرفتند.

تاریخ افغانستان شاهد است که این میهن درهمه ادوار نه تنها مهد آرامش مستکبرین نبوده بلکه قبرستان آنان گردیده است وهیچ نیروی تاکنون دراین کشور نفس آرام نگرفته است بدین جهت افغانستان که در کتب قدیم، خراسان گفته شده در موردش آن تابعی بزرگ بی مورد توصیف نکرده ا ست .

این بار ملت غیور افغانستان با آزمون نهایت دشوار روبرو بود آزمونی که امریکایی های متکبر با معیت ۴۸ کشور مدرن اروپایی و تا دندان مسلح که از حمایت کامل جهانیان نیز برخوردار بود بالای این کشور فقیر و نظام حاکم امارت اسلامی یورش آوردند ومجاهدین امارت اسلامی نیز درمقابل آنان شجاعانه ایستادگی نمودند و با آنکه اشغالگران امریکایی در این کشور سلاح ها وتکنالوژی های پیشرفته شان را آزمایش کردند و حتی بزرگترین بم دنیا یعنی مادر بم ها را بر این خاک پرتاب کردند و زندان های جهنمی ساختند، مظالم و وحشت های گوناگونی را انجام دادند و بدبختانه شماری از افغان های خائن را نیز با زور وزر تابع خویش ساختند

***** تاریخ نشان داده است که فرعون‌های زمان، همچو چنگیزی‌ها، امپراطوری انگلیس و قشون شکست ناپذیر شوروی سابق و الآن اتحادیه اروپا و در رأس آن امریکای مغرور هر کدام به نوبهٔ خود بالای این کشور فقیر یورش آوردند اما در این خاك با خشم ملت قهرمان روبرو شده و تمام‌شان درس‌های تاریخی گرفتند.**

***** در حقیقت دشوارترین خط دشمن یعنی کمربند اول دشمن شکسته شده وبرای فتح بقیه کمربند های دشمن تلاش های خستگی ناپذیر با نظم بیشتر باید ادامه یابد.**

اما ملت قهرمان کشور به هیچ نوع فشار دشمن تسلیم نشده و ظرف مدت ۱۹ سال درمقابل دشمنان اسلام و افغانستان رزمیدند.

درسالیان اول اشغال، امریکایی ها هرگز با امارت اسلامی مذاکره نمی کردند و همواره به جهانیان شعار میدادند که طالبان را زنده یا مرده بیاورید تا آنان را محاکمه نمائیم و به جهانیان میگفتند که طالبان قابل تعامل نیستند باید زندانی شوند ویا کشته شوند اما به نصرت و یاری الله متعال مجاهدین امارت اسلامی یکبار دیگر برای جهانیان هویت‌شان را ثابت ساخت و جنگ های شدید و عبرتناکی را علیه اشغالگران انجام دادند و به آنان خسارات هنگفت مالی وجانی وارد نمودند بالآخره امریکایی ها مجبور شدند با مجاهدین امارت اسلامی عوض جنگ راه دیالوگ ومذاکره را به پیش گیرند که لله الحمد دراین روز مبارک و تاریخی یعنی دهم ماه حوت بعد از یک و نیم سال مذاکرات طولانی، پیچیده وچانه زنی های دشوار موفق شدند که امریکایی ها با نماینده گان امارت اسلامی توافق کنند و کشور عزیز ما را طبق معاهده ظرف ١٤ ماه ترک نمایند

و نظام خالص اسلامی عنقریب دراین کشور قایم گردد چنانچه امریکایی درآغاز با سر وصدا های بلند علیه کشور ما یورش آوردند در دهم ماه حوت درمحضر جهانیان در دوحهٔ قطر این توافق نیز برملا و با بدرقه های جهانی استقبال و امضاء گردید و این روز در واقع به عنوان فتح عظیمی برای ملت قهرمان افغانستان ثبت تاریخ گردید.

گفتنی من به این ملت قهرمان اینست که در کنار مجاهدین امارت اسلامی با یکصدا قرار بگیرند و بقیه اهداف بزرگ این ملت را یک به یک به دست بیاورند چرا که هنوز فتح نهایی نیست در حقیقت دشوارترین خط دشمن یعنی کمربند اول دشمن شکسته شده وبرای فتح بقیه کمربند های دشمن تلاش های خستگی ناپذیر با نظم بیشتر باید ادامه یابد و ملت عزیز ما با برگزاری اجتماعات مردمی خود به جهانیان ثابت کنند که مثل کوه در پُشت امارت اسلامی ایستاده اند واز داعیهٔ این ملت قهرمان حمایت میکنند که عنقریب به آرزوی نهایی خود که همانا اقامهٔ نظام خالص اسلامی درسراسر کشور است برسیم.

و ما ذلک علی الله بعزیز

انعکاس گستردهٔ جهانی
مقالهٔ خلیفه صاحب (حفظه‌الله)
در رسانه‌های دنیا

نوشته: ابوظهیر
ترجمه: حیدری

مولوی جلال الدین حقانی رحمه الله قائد، رهبر، عالم معتبر دینی، مفکر با اعتماد، و مبارز نامدار بود.

محترم خلیفه صاحب (مولوی سراج الدین حقانی حفظه الله) علاوه بر وارث نسبی و جانشین مرحوم حقانی صاحب، جانشین سیاسی، جهادی، و«خلف»اش نیز است.

عرب ها میگویند، «الولد سِرُ ابیه» یعنی فرزند مشابه پدر است، به سبب تربیت پدر، هر فرزند با به دست آوردن کمال پدر در جان خود صفات کمال و عادات پدر خود را کوشش می‌نماید، و با استقامت، و عزم کامل بر مسیر او حرکت می‌کند، و بعد از مرگ اش با «کردار وگفتار» فرزند پدر شناخته میشود.

در وقت تجاوز روسها مرحوم حقانی صاحب با رعب و عزم مجاهدانه، اخلاص، للهیت، و به برکت قربانی های خود سرخیل مجاهدین بشمار میرفت، و اکثر وقت کارنامه ای جهادی و کامیابی شان سرخط خبرهای جهان می شد، و همچنان به حیث یک مجاهد راستین در جهان از مقبولیت و اعتبار بلند برخوردار بود.

امروز که در کشور ما به سرکردگی آمریکایها قوتهای صلیبی فعالیت نظامی و فکری دارد، و در مقابلش لله الحمد در همه نقاط کشور خط جهاد و مقاومت جریان دارد، همین فرزند و خلف مولوی جلال الدین حقانی رحمه الله (مولوی سراج الدین حقانی حفظه الله) خار چشم دشمنان است، و بر علاوه رهبری جهاد و مقاومت، و کارنامه های جهادی اش در این راستا، و بر اینکه رسانه ها مخالف مجاهدین میباشد، گاه گاهی، سر خط رسانه های جهانی، و روزنامه های تحلیلی قرار گرفته است.

چند روز قبل در یک روزنامه مشهور و معتبر آمریکایی (نیویارک تایمز) نشر یک مقاله خلیفه سراج الدین حقانی حفظه الله در رسانه های جهانی انعکاس گسترده پیدا کرد، و بر این مقاله از رسانه های چاپی گرفته تا رسانه های برقی و اجتماعی، از طرف مبصرین مشهور، نویسنده‌ها، ژورنالیستها، و تحلیل گران، نگاشته ها، بحث ها، تبصره ها و نظریات مهم رد وبدل گردید، و همچنان جریان دارد، و از طرف بسیاری از تحلیل گران، با الفاظ،

القاب، و کلمات خوب استقبال و توصیف شد.
به نظر بسیاری از دانشمندان از طرف روزنامه مشهور و معتبر آمریکایی مانند (نیویارک تایمز) نشر یک مقاله دشمن سرسخت و قوی قابل تعجب است که چطور صدا و اراده اش را به جهان رساند؟
به نظر بسیاری ها قسمی معلوم میشود که بر وضعیت جاری افغانستان نه تنها در حکومت آمریکا نرمی آمده است، بلکی در راه وروش رسانه های خارجی نشانه های نرمی معلوم میشود، و میخواهند که مردم جهان از جنگ افغانستان و واقعیت ها بیشتر خبر شوند.
از نگاه دیگر اگر ببینیم، مقاله محترم خلیفه صاحب از آن جهت هم اهمیت خاصی دارد که نامبرده به حیث معاون امارت اسلامی افغانستان از راه نیویارک تایمز به جهان قناعت داده، و نگاشتن این مقاله را ضرورت مبرم دانسته است، آن مقاله در واقع در بخش آیندۀ ارادۀ سیاسی و پالیسی امارت اسلامی افغانستان روشنی بیشتر داده و معنویت زیادی را با خود دارد، چونکه خلیفه صاحب در مقاله خود به پرسشها و نگرانی های بسیار مهم پاسخ های شفاف و قانع کننده داده است.
و دیگر اینکه انتخاب نیویارک تایمز برای اینکه صدای خلیفه صاحب را از این راه به جهان برساند این هم یک انتخاب جالب و به جا است، چون که این روزنامه از همه بیشتر در جهان مشهور است، که از یک میلیون زیادتر تیراژ چاپ دارد و در جهان میلیونها مردم مطالعه میکنند.
وقتیکه یک خبر و یا یک مقاله ازطرف نیویارک تایمز یا واشنگتن پوست نشر میشود، آن از همه مقاله ها و یا خبرها بهتر و بزرگتر شمرده میشود، پس مقاله مذکور خلیفه صاحب را نیز یکی از مقاله های مشهور در سطح جهان به شمار رفته است.
در باره نشر مقاله انتخاب وقت آن نیز خیلی ها مناسب بود، در حین زمان که در دوحه نمایندهای مذاکره کننده امارت اسلامی و آمریکایی ها بر تعیین وقت امضای توافق نامه مشترک با هم سخن میگفتند، در عین حال از راه یک روزنامه مهم و مشهور آمریکایی، بر مردم آمِریکا گفتار و رساندن پیام یک فرد مهم امارت اسلامی دست آورد بزرگی سیاسی و مطبوعاتی به شمار رفت.
محتوا و مفهوم مقاله نیز خیلی ها جامع و با حالات همآهنگ است، برای رفع نگرانی افغانها و خارجی ها از لهجۀ مؤثر استدلال شده، و به آنها اطمینان کامل داده است.
در مقاله در کنار تأکید بر اخراج همه نیروهای خارجی، در کارهای عام المنفعه و بازسازی به شمول آمریکا جهان را دعوت داده که در خوشحالی و آرامش مردم افغانستان سهم بگیرند، یعنی با ایشان هیچ نوع مخالفت ننموده است.
بعد از بیرون شدن آمریکا به نگرانی های آمریکا و همپیمانانش استدلال قناعت بخش داده است که بعد از اخراج آنها در افغانستان تشویش به میان آمدن هرج و مرج و فاجعه بزرگ بی جا است.
مختصر اینکه نیویارک تایمز یک روزنامه مهم و بزرگ جهانی است، در این روزنامه نشر مقاله خلیفه صاحب (ملا سراج الدین حقانی حفظه الله) نشان میدهد که جهانیان میخواهند در باره جنگ افغانستان واقعیت ها را بشنوند و از حقایق این جنگ بزرگ آگاه شوند که این یک گام مثبت و خوب است.
اُمید است که باز رسانه های مهم جهانی بر یک طرفی خود از سر توجه نموده و در بارۀ افغانستان به جای مخفی نمودن واقعیت ها به جهانیان، در نمایان نمودن وضعیت موجود و جاری، مسؤلیت اخلاقی خود را درک کرده اداء نمایند، بدون شک از ۱۹ سال گذشته در بارۀ جریان های داخلی افغانستان کردار رسانه های جهانی و عموم رسانه ها مغرضانه بوده است، از این به بعد لازم است که مانند نیویارک تایمز رسانه های عامه هم در رویه خود تغییر مثبت ببار آورده و بر رویه پُر عناد خود نقطۀ پایان بگذارند.

تر شيراټون سخته لاره

✍ قاری سعید زرمتی

شيراټون هوټل چې څومره مجلل دی، د ډيپلوماسۍ ورغلېي لاره دغومره پسته او آسانه نه وه. واقعيت دا دی چې طالب مشرانو د پوځي جهاد د کړاوجنې لارې په شان د سياست اغزنه دښته هم په خورا ستر همت او پرتمين عزم گز و گام کړه.

۲۰۱۰م کال د امريکا ضد جهاد په تاريخ کې ټاکونکی نقش لري، په دې کال چې د اوباما د ستراتيژۍ له مخې په افغانستان کې د امريکايي اشغالگرو شمير تر ټولو لوړ حد ته پورته شوی و، په وړاندې يې جهادي خوځښت هم اوج ته رسيدلی و، په دې کال تر ټولو زيات امريکايي عسکر ووژل شول او د هرکله په نسبت د امريکا ډيرې پيسې په افغانستان کې لوگی شوې. د کال په اوږدو کې د طالبانو بريالي مقاومت د سپينې ماڼۍ له مغزو څخه د پوځي بريا فکر ويوست. ملا محمد عمر مجاهد چې په زابل کې يې د يوه خړ کلي له ختين اطاق څخه د جهاد ډگر څاره، ښايي دا يې درک کړي وو چې نور امريکا له جوش څخه د هوش پوړۍ ته راغورځيدلې او که خبرې ورسره وشي شايد سر يې پې خلاص شي. په همدې کال د ملا محمد عمر مجاهد په مستقيم هدايت دطالبانو سياسي استازو په لومړي ځل له امريکايي ډيپلوماتو سره مخفي ليده کاته او خبرې وکړې. چې همدا پروسه وروسته د تفاهم د لس کلنې لړۍ لومړنی گام شو.

د طالبانو او امريکا د مذاکراتو څه باندې لس کلن مزل له اوږدو کړليچونو، پيچومو او لوړو ژورو راتېر شو. لومړني تماسونه، مخفي ليده کاته، د قطر کوربه توب او د سياسي استازو ورتگ، د دفتر افتتاح او د بيرغ لانجه، د بنديانو خبرسازه تبادله او بالاخره يوه اوږده موده سردرگمي او سياسي خاموشي چې حتى له ډيرو يې د قطر پروسه هيره کړې وه. په دې منځ کې کرزی لاړ او اشرف غني راغی او هلته امريکا کې هم د اوباما گوند ټرمپ ته وبايللـه. ټرمپ هم د بوش او اوباما په څير تر هر څه مخکې په افغانستان خپله پوځي ستراتيژي تجربه کړه، چې په شکست محکومه شوه. د ټرمپ د ستراتيژۍ او ورسره د پوځي، سياسي او د نيکولسن په خبره مذهبي فشارونو ناکامۍ بالاخره سپينه ماڼۍ دې ته راوسته چې له مذاکراتو پرته بله لار نشته. نو ځکه خو د ۲۰۱۸ م په جولای کې امريکايي

پلاوی په قطر کې د طالبانو دفتر ته له یوه نوي او متمایز پیغام سره ورغی. امریکایانو طالبانو ته وویل: موږ او تاسو ۱۷ کاله سره وجنګېدو، امریکا په خپل تاریخ کې دومره اوږده جګړه نه لري، په اتلس کاله کې موږ ته معلومه شوه چې که همدومره نور هم وجنګېږو یو بل نه شو ماتولای، نو د دواړو خواوو لپاره ښه دا ده چې معضله په خبرو خلاصه کړو.

په دې ډول د طالبانو او امریکایانو تر منځ د مخامخ مذاکراتو پروسه په جدي ډول پیل شوه. درې پړاوه خبرې او لیده کاته په ۲۰۱۸ کال کې وشوې او شپږ پړاوه په ۲۰۱۹ م کال کې. دا مذاکرات آسانه نه ول، په پیل کې امریکا د نړیوال زبرځواک له دریځه ځان پر طالبانو برلاس ګاڼه، خو وروسته یې کرار کرار د پوځي ډګر غونډې په مذاکراتي میز هم چلند بدل شو. د طالبانو لپاره د مذاکراتو دا پړاوونه خورا ستره ابتلا وه. امریکا د فشار پریمانه وسائل په لاس کې لرل. د دمذاکراتو دریم پړاو چې په ابوظبي کې ترسره شو. یوه ګډونوال یې راته وویل چې امریکا، سعودي، امارت، پاکستان او ورسره ټولو ګډونوالو طالب ډیپلوماتانو ته ایتلاف کړی و او پر طالبانو یې کله د زور او کله د زاریو په ژبه ټینګار کاوه چې هلته بهر په تمه ناست د اشرف غني استازي حمد الله محب سره فقط یو نمایشي ملاقات وکړي. خو طالبانو په ځغرده ژبه ټولو ته د رد ځواب ورکړ.

وریسې په څو پړاوو اوږدو مذاکراتو کې طالبانو له امریکایي اړخ سره تر اټکل پورته چنه بازي وکړه. امریکایان چې د مذاکراتو پروسه یې یو طرفه جاده ګڼله، په خپله محاسبه کې خطاوتلي ول. طالبان د پوځي ډګر غونډې د میز پر سر هم سرسخت او نه ماتیدونکي ول، د سپیني ماڼۍ، پینټګان، سي آي اې او د امریکا د وزارت خارجه مذاکراتي استازي یې تر ورځو ورځو بوخت وساتل او د توافق نامې په یوه یوه ټکي یې ورسره اوږده دلائل وویل. خو کله چې له نهه پړاوه مذاکراتو بعد د امریکا ولسمشر ټرمپ د مذاکراتو پروسه لغو اعلان کړ، ځینو د سطحي فکر خاوندانو د ټرمپ ټویټ د طالبانو د سیاسي زوال پیلامه ګڼله. اما طالبانو حواس ونه بایلل. ملا برادر آخند د ټرمپ له ټویټ وروسته خپل ملګري راټول کړل او هماغه د ملا محمد عمر مجاهد خبره یې ورته وکړه چې: دوی به خپل کار کوي او موږ خپل . . . باید خپل کار ته متوجه شو او سر له اوسه د سیمې او نړۍ تأثیر ګذارو هیوادونو ته سفرونه ولرو تر څو نړۍ ته تفهیم کړو چې د مذاکراتو پروسه موږ نه ده ناکامه کړې. له دې وروسته طالبانو ګڼو هیوادونو ته ډیپلوماتیک سفرونه وکړل.

د ټرمپ له انکار وروسته تر درې میاشتو پورې د مذاکراتو پروسه په ټپه ودریده، په دې موده کې ښکیلو اړخونو یوازې د بندیانو تبادلې پر سر مذاکرات وکړل چې دغه تبادله په نومبر کې ترسره شوه. بالاخره د ۲۰۱۹ م کال د ډسمبر په شپږمه د امریکایي پلاوي مشر خلیلزاد یو ځل بیا قطر ته لاړ او له طالبانو سره یې د مذاکراتي پروسې له سره ډیپلولو خبر ورکړ.

د ډسمبر له شپږمې بیا د فبرورۍ تر ۲۹مې موده هم د پخوا په شان کړاوجنه وه. ټرمپ په اوربند ټینګار درلود، خو طالبانو ورسره نه منله، تر دې چې د (اورکم) اصطلاح رامنځته شوه او د یوې اونۍ لپاره د پوځي عملیاتو په کمښت توافق وشو. د فبرورۍ په ۲۱ د امریکا خارجه مایک پمپیو اعلان وکړ چې د جنورۍ په ۲۹ به د طالبانو او امریکا تر منځ توافقنامه امضاء شي او له هغه وړاندې به نظامي عملیات د یوې اونۍ لپاره راکمیږي. په دې ډول هغه موافقه حتمي شوه چې تر دې وړاندې ډیرو ته یوازې بوختوونکې افسانه ښکارېده.

لکه څنګه چې د فبرورۍ۲۹ (د حوت لسمه) یوه استثنائي نیټه ده(ځکه په اکثرو کلونو کې دغه میاشت ۲۸ ورځې وي) همداسې د کب د لسمې توافقنامه له سره ترپایه استثنائي او فوق العاده ده. طالبان په استثنائي شرایطو او غیر نورمال وضعیت کې، د نړۍ له هغه ځواک څخه د پوځي انخلاء وثیقه ترلاسه کوي چې ښایي د انساني نړۍ متفکر ماغزه او د (ټینک ټانکز) مراکز ورته توجیه پیدا نکړای شي. خو تر شیراټون هوټل رسیدلی دا تر اټکل پورته مزل د ملا محمد عمر مجاهد له هغې خبرې سرچینې اخلي چې ویلي یې و: موږ ته الله تعالی د بریا او جورج بوش د ناکامۍ وعده راکړې، موږ به وګورو چې د چا وعده رښتیني ده. رحمه الله

افغانستان؛ دژ تسخیر ناپذیر

✍عبدالحمید «مسلم»

(به مناسبت دهم حوت روز پایان اشغال)

همان طوریکه بعد از امضای موافقتنامه میان طالبان و ایالت متحده آمریکا، خوشبینی های زیادی جهت رسیدن به صلح، رفاه و آسایش وجود دارد؛ اما بازهم در کنار خوشبینی ها، نگرانی هایی هم راجع به این موضوع در جای خود باقی مانده است.

یقینا اگر ما به این مبحث با چشم انداز نسبتاً باز تری بنگریم، متوجه خواهیم شد که جنگ ۱۹ ساله افغانستان از همان ابتدا یک عمل ناسنجیده، نامعقول و جنایتی بزرگ در تاریخ بشریت بود. که مسوولیت تمامی جنایاتی که دراین ۱۹ سال در کشور عزیز ما بوقوع پیوست؛ اعم از قربانی های جانی،خسارات مالی وهتک حرمت به ارزش های دینی وملی ما، با آمریکا و متحدان اوست.

گرچه دراین ۱۹ سال ناتو و آمریکا تمامی سعی و تلاش خود را به خرج دادند و از راه های مختلفی از قبیل: فشار حداکثری نظامی، نفوذ بر بعضی از رهبران سیاسی، سرمایه گذاری های نا به جای فراوان و بسیاری کارهای دیگر تا در افغانستان مانده گار شوند وآنان قصد تسخیر دایمی کشور را داشتند اما این را فراموش کرده بودند که این جا ویتنام جنوبی نه بلکه دژ تسخیرناپذیر؛ افغانستان است.

ملت غیور، بلندهمت و با شهامت ما بار دیگر به تجاوز واشغال نه گفتند ودر مسیر رسیدن به آرمان آزادی، خسارات زیادی را متحمل شدند. واز برکت خون پاک شهیدان خارجیان و متجاوزین ناچار به پذیرفتن این شدند که کاسه و کوزه خود را از کشور ما جمع کرده و سرزمین ما را ترک کنند.

بلی خواننده گان محترم خارجیان شکست خورده و روسیاه میروند واین یک امر طبیعی است؛ زیرا آنان به این خاک تعلق ندارند این خاک سرزمین آبایی من و توست، و ما بخاطر حراست از این خاک قدم به قدم و وجب به وجب خون داده ایم.

اما موضوع قابل بحث اینجاست که تا چه حد میتوان از این فرصت ها در جهت از بین بردن شگافهای موجود در ملت استفاده کرد؟

از آنجایی که دین مبین اسلام دین مذاکره، تعامل،

مدارا، گذشت و همزیستی مسالمت آمیز است پس بر ما افغان ها هم منحیث مسلمان لازم است تا در چارجوب مذاکرات از آموزه ها وارزش های اسلامی پیروی کنیم.

در مذاکرات بین الافغانی در اولین اقدام باید از کینه ورزی، انتقادهای بیجا وعدوّت دست برداشت حتی اگر برای یکبار هم که شده مصالح ملی را بر مصالح تیمی ترجیح داد.

ما نباید فراموش بکنیم که بعد از گذشت تقریبا ۱۹ سال چنین یک فرصت مهمی جهت رسیدن به توافق بین طرفین به وجود آمده است. پس بر ماست که از این فرصت سر نوشت ساز به نحو احسن استفاده کنیم؛ باشد که اخوت گذشت وبرادری ما برای نسل های آینده مثال زدنی باشد.

اما چالش هایی که مذاکرات با آن مواجه است:

* سعی وتلاش بیگانگان جهت مداخله در مذاکرات بین الافغانی
* بی اعتمادی طرفین به یکدیگر
* عدم توافق روی مسایل جزیی قابل بحث

طرفین در مذاکرات بین الافغانی نباید به هیچ سازمان یا کشور دیگری اجازه دخالت در موضوعات را دهند چون در عصر حاضر هر کشور یا سازمانی منافع خود را مد نظر میگیرد وشما هم نباید در چنین حالاتی بر آنان اعتماد کنید؛عرف افغانی هم بر این امر حکم میکند که اگر بین دو برادر در یک خانه مشکلی داشته باشند و امکان حل آن هم در خانه وجود داشته باشد، سوم شخص حق دخالت در امور خانگی را ندارد.

زمانی طرفین در مذاکرات با هم تعامل کرده می توانند که بر یکدیگر اعتماد داشته باشند در غیر اینصورت دشوار به نظر میرسد که با وجود عدم اعتماد بر یکدیگر بازهم طرفین با هم دیگر تعامل کنند.

نقطه عطف اینجاست که ما مردم باید دراین مقطع حساس تاریخی چه اقدامی انجام دهیم وچگونه ذمه داری خود را نسبت به کشور عزیز خود ادا کرده باشیم؟ به نظر بنده وبا در نظرداشت شرایط حیاتی و سرنوشت ساز کشور فرصتی را که فراهم شده است تحت هیچ

***** ملت غیور، بلندهمت و با شهامت ما بار دیگر به تجاوز و اشغال نه گفتند و در مسیر رسیدن به آرمان آزادی، خسارات زیادی را متحمل شدند. و از برکت خون پاك شهیدان خارجیان و متجاوزین ناچار به پذیرفتن این شدند که کاسه و کوزه خود را از کشور ما جمع کرده و سرزمین ما را ترك كنند.**

*****زمانی طرفین در مذاکرات با هم تعامل کرده می توانند که بر یکدیگر اعتماد داشته باشند در غیر اینصورت دشوار به نظر میرسد که با وجود عدم اعتماد بر یکدیگر بازهم طرفین با هم دیگر تعامل کنند.**

شرایطی نباید از دست داد زیرا اگر ما این فرصت را از دست دهیم مطمئن باشید که نسل های آینده از ما در نخواهند گذشت و مورد لعن ونفرین آنان قرار خواهیم گرفت.

بنابر این وجیبه ما منحیث یک مسلمان سلحشور وافغانی سرمچار اینست که هر کدام ما در هر جا یا در هر موقفی که قرار داریم مصلحت ملت را بر مصلحت تیم ترجیح دهیم.

هر کدام ما وظیفه دارد که چه از طریق مستقیم کسانی که با طرفین ارتباط مستقیم دارند و چه به صورت غیر مستقیم (علمای کرام از طریق تریبون های مساجد، فعالین جامعه ی مدنی، حشر عمومی در دنیای مجازی جهت ذهنیت دهی افراد) تلاش کنیم که در زود ترین فرصت بدون قید وشرط مذاکرات را شروع شود و در صورتی که تلاش مردمی بر طرفین وجود داشته باشد، امر مسلّمی است که طرفین باهم تعامل خواهند کرد.

اینجاست که ما حداقل وجیبه افغانی واسلامی خود را در قبال ملت خود انجام داده ایم.

تلاش و کوشش حداکثری مردم در تفاهم بین الافغانی تنها راه حل برای تعامل در مذاکرات بین الافغانی است.

به امید افغانستانی آزاد؛ آباد و متحد.

از خون شهیدان تا آزادی وطن

✍غلام‌الله هلمندی

امروز روز سرنوشت‌ساز و درخشان و باشکوهی است. امروز برگ زرین دیگری به افتخارات ملت افغان افزوده شد. امروز فصل نوینی در تاریخ افغان‌زمین گشوده شد. آنچه در دوحهٔ قطر به وقوع پیوست، حاصل شاهکاریهای طلایی و کارنامه‌های زرین ملت قهرمان و غیور و شهیدپرور افغان است، ملتی که در راستای تحکیم شریعت اسلام و حفظ آزادگی و دفاع از مرزهای وطن و دفاع از حرمت و ناموس و تاریخ خود تا کنون نزدیک به دو میلیون شهید تقدیم کرده است. این لاله‌هایی که تماشا می‌کنید از خون شهیدان اسلام دمیده است. تاریخ پرافتخار افغان‌زمین گواه است که این ملت هرگز در مقابل کفر و ظلم و زورگویی سر خم نکرده است، بلکه با استقامت و پایداری و سربلندی در مقابل هر ستمگر و اشغالگری قد علم کرده است. این ملت هرگز زیر بار ظلم و زر و زور نمی‌رود. این ملت از مقدسات و ارزش‌ها و آرمان‌هایش یک قدم عقب نمی‌نشیند. وقتی یک مجاهد بر خدایش توکل کند و آستین بالا بزند هیچ قدرتی جلودارش نیست.

بد نیست برای شما خاطرهٔ کوتاهی در خصوص نبرد بی‌امان جوانان افغان علیه اشغالگران تعریف کنم. من چند سال پیش بندتیمور رفته بودم. وقتی از آنجا برگشتم از رشادت‌های جنجگویان بندتیموری سخت متاثر شده بودم، تاثرم را به طور مزاح این گونه تعبیر می‌کردم، می‌گفتم: «عجب آدم‌های لجبازی هستند! انگار لج کرده‌اند که باید بجنگند و بازی را ببرند». این‌ها وقتی از یک

عملیات برگردند و عملیات را گزارش کنند، طوری باهیجان و شادی حرف می‌زننند تو گویی مسابقهٔ کرکت را برده‌اند و حریف را شکست داده‌اند.

امروز با امضای توافقنامهٔ پایان اشغال پیروزی بینظیری برای این ملت رقم خورد. این توافقنامه به منزلهٔ حیات نوین و تزریق خون تازه‌ای در کالبد دیپلماتیک این ملت است. امروز در تاریخ معاصر ما روزی باشکوه و ارزشمند است، روزی است که جهان اسلام در تاریخ نزدیک‌شان کمتر چنین روزی را شاهد بوده‌اند. امروز در مقابل چشم جهان یک رویداد تاریخی اتفاق افتاد. امروز بیرق سفید اسلام بر بیرق کفر و اشغال پیروز گشت. امروز این ملت با دست خالی پوزهٔ دشمن را به خاک مالید. امروز این ملت به یمن ایمان به خدا و توکل بر خدا و به برکت عزم فولادین و خودباوری مثال‌زدنی‌اش توانست این پیروزی باشکوه را رقم بزنند. امروز درخت آزادی به ثمر نشست، درختی که با خون شهیدان آبیاری شده است.

مراسمی که در دوحهٔ قطر به‌منظور امضای توافقنامهٔ پایان اشغال برگزار شد جشنی ملی و ایمانی است که چشم هر مسلمان را خنک می‌کند. این پیروزی خاری در چشم هر دشمن خواهد بود. دشمن هرگز چشم دیدن این موفقیت را نخواهد داشت. این توافقنامه از روی دیپلماتیک برگ برنده و گام بسیار بلندی برای «امارت اسلامی» است که امارت اسلامی در حقیقت عضوی از پیکر ملت افغان و آیینهٔ تمام‌عیار آرمان‌های ملت افغان به‌شمار می‌رود.

در این مراسم ثابت شد که عاقبت همیشه از آن اسلام و حقانیت و صداقت است، ثابت شد که ایمان از اسلحه قوی‌تر است . آیا بزدل می‌تواند

***** آنچه در دوحهٔ قطر به وقوع پیوست، حاصل شاهکاریهای طلایی و کارنامه‌های زرین ملت قهرمان و غیور و شهیدپرور افغان است. ملتی که در راستای تحکیم شریعت اسلام و حفظ آزادگی و دفاع از مرزهای وطن و دفاع از حرمت و ناموس و تاریخ خود تا کنون نزدیك به دو میلیون شهید تقدیم کرده است.**

***** مراسمی که در دوحهٔ قطر به‌منظور امضای توافقنامهٔ پایان اشغال برگزار شد جشنی ملی و ایمانی است که چشم هر مسلمان را خنك می‌کند. این پیروزی خاری در چشم هر دشمن خواهد بود. دشمن هرگز چشم دیدن این موفقیت را نخواهد داشت.**

دشمنش را با اسلحه شکست دهد؟ آیا اسلحه می‌تواند یک بزدل را تبدیل به یک قهرمان بکند؟ اگر قهرمانی دست‌خالی باشد او را ترسو می‌دانید؟ هرگز! قهرمان، قهرمان است، هرچند دست‌خالی باشد و ترسو، ترسو است، هرچند تا دندان مسلح باشد. امروز اشغالگران در برابر ارادهٔ آهنین جوانان افغان زانو زدند و بر ذلت و خواری و شکست‌شان امضا کردند، پذیرفتند که اشتباه کرده‌اند، به شهامت این ملت غیور و دلیرمرد اعتراف کردند. امروز آنان اعتراف کردند که در چه منجلابی گیر افتاده‌اند و با چه آهنین‌مردانی طرف هستند.

این پیروزی بدون زحمت و یک‌شبه به دست نیامده است. این پیروزی حاصل زحمات فراوان و تلاش‌های مستمر است. در مسیر به‌دست آوردن این پیروزی خون‌دل‌ها خورده شده است. برای به‌دست‌آوردن این پیروزی چه خون‌های پاک و چه اشک‌های معصومانه که ریخته شده و چه سرهای نازنینی که از تن جدا شده و چه جوانان برومندی که اسیر قبرها گشته‌اند. این پیروزی نقطهٔ پایان یک

سرزمین افغان سرچشمهٔ رشادت‌ها و فداکاری‌ها و قربانی‌ها است. این سرزمین با توجه به موقعیت سیاسی و اقتصادی و جغرافیایی‌اش در طول تاریخ کانون توجه کشورگشایان و قدرت‌های بزرگ جهان بوده است، ولی انگار وجود نازنین این جوانان برومند خاک زخم‌خوردهٔ وطن را در برابر بدخواهان و دشمنان اسلام بیمه کرده است. نقش جوانان باایمان در میدان‌های نبرد انکارناپذیر است.

داستان طولانی است؛ داستانی پر از فراز و نشیب، داستانی سرشار از رنج و درد، داستانی مالامال از خستگی‌ها و بی‌خوابی‌ها و گرسنگی‌ها و تشنگی‌ها و قربانی‌ها و تلاش‌های پیایی، داستانی که از هر برگش خون می‌چکد. مسیر آزادگی و مردانگی و مسیر تحکیم شریعت پرپیچ و خم است.

این پیروزی ثمرهٔ جهاد مقدس و راه درازی است، راهی که پیمودنش بیش از چهار دهه طول کشیده است. این پیروزی دست‌رنج رزمندگان سلحشور و شهیدان گلگون‌کفن است، شهیدانی که از خواب خوش و زندگی راحت گذشتند و جان عزیز را کف دستشان گذاشتند و فراق پدر و مادر و زن و بچه را به‌جان خریدند تا درخت ریشه‌دار اسلام را با خون پاک‌شان آبیاری کنند. بله این بوی جهاد مقدس است که گوشه‌گوشهٔ این خاک را عطرآگین و فضای این وطن را با طراوت کرده است.

سرزمین افغان سرچشمهٔ رشادت‌ها و فداکاری‌ها و قربانی‌ها است. این سرزمین با توجه به موقعیت سیاسی و اقتصادی و جغرافیایی‌اش در طول تاریخ کانون توجه کشورگشایان و قدرت‌های بزرگ جهان بوده است، ولی انگار وجود نازنین این جوانان برومند خاک زخم‌خوردهٔ وطن را در برابر بدخواهان و دشمنان اسلام بیمه کرده است. نقش جوانان باایمان در میدان‌های نبرد انکارناپذیر است.

هرگاه دشمنان بر خاک وطن تاخته‌اند و آیین و ناموس ما را تهدید کرده‌اند، این جوانان با ایمانِ راسخ و عزم فولادین به مصاف دشمن رفته‌اند و حماسه‌های جاوید آفریده‌اند و از کیان اسلامی و خاک وطن جانانه دفاع کرده‌اند. ارتفاعات هندوکش و بیابان‌های هلمند و قندهار و باغ‌های شاداب شمال گواه این حقیقت هستند. هر وجب این خاک زخم‌خورده از خون شهیدان سیراب گشته است. از هر گوشهٔ این وطن نسیم معطّر شهادت می‌وزد و بر سینهٔ هر مؤمن می‌خزد. بلبلان این وطن انگار با بوی عطرانگیز شهیدان انس گرفته و بر بالای مزار شهیدان با نوایی غم‌انگیز آواز می‌خوانند. اگر دیگرِ ملت‌ها به سلبریتی‌های‌شان می‌بالند ما به شهیدان‌مان افتخار می‌کنیم که در میدان فداکاری به‌سان ستاره می‌درخشند و یاد و نام شان آرام‌بخش روح و روان ما است.

کاش این شهیدان امروز از بالای آسمان‌ها، از بهشت برین سرک می‌کشیدند و بیرق سفید اسلام را که بر فراز آسمان دوحه از خوشحالی به وجد آمده بود و می‌رقصید تماشا می‌کردند و این جشن ملی و ایمانی را که دست‌رنج خودشان است، دید می‌زدند و در این شادی با ما شریک می‌شدند.

این توافق‌نامه برای ما پیام‌آور پیروزی و مژدهٔ آزادی است، اما برای رژیم نامشروع و دست‌نشاندهٔ کابل تلنگری است که اصلا انتظارش را نداشتند، هرگز خیال نمی‌کردند سروران‌شان این چنین «ناجوانمردانه» پشت‌شان را خالی کنند و تنهای‌شان بگذارند. بله آمریکا آنها را تنها گذاشت تا با سرنوشت‌شان روبه‌رو شوند و تاوان خیانت‌های‌شان را پس دهند و توسط ملت و تاریخ خود مؤاخذه شوند. بله این تلنگر روحیهٔ جنگجویان اشرف‌غنی را به‌شدت درهم می‌کوبد.

طالبان

فرزندان راستین میهن

عبدالله کابلی

بعد از تجاوز نیروهای اشغالگر به سرکردگی امریکا بعضی ها فرزندان اصیل خود را فراموش کردند و به خودفروختگان لقب فرزاندن اصیل این میهن را دادند.
تا به حال که بیست سال از اشغال آمریکا گذشته هنوز هم کسانی ندانستند که مدافعین واقعی شریعت و میهن عزیز ما چه کسانی هستند.
بیائید تا بدانیم چه کسانی برای افغانستان خدمات صادقانه و پاک انجام داده اند و ملت را که سال ها رنج کشیده و در تاریکی و بیچارگی به سر برده در آغوش خود گرفته اند. آن ها طالبانند. بلی، طالبان اند که علیه کفر، بی عدالتی، عریانی، چپاول و غارتگری دست به جهاد زدند. این طالبان بود که انارشیسم و ناامنی های که در سرتاسر کشور سایه افگنده بود را محو کردند و دستهای تفنگ به دستانی را که شر و فساد را باعث بودند کوتاه نمودند.
چه زیبا بود زمانی که شریعت رحمان در سرزمین افغانستان حاکم بود، دست دزد قطع می شد، حکم بر زناکار تطبیق می گشت، و حق به حقدارش می رسید.
چه جوانانی عزیزی را آنها را برای آرامش ملتشان قربان نمود سالهای متوالی رزمیدند تا دین و عزت افغانان مصئون بماند.
طالبان به دنیا دل نبستند، همه لذاتش را عقب زدند و باروت و بم را بر تن خود بستند و در مقر دشمنان با چنان قدرتی بر آنها کوبیدند که گمانش را هم نمی کردند.
همین خون و قربانی های طالبان افغان بود که غوغایی در عالم به پا کرد و سبب بیداری و بینش خفتگان امت شد.
همین طالبان بود که بینی ابر قدرت جهان را به خاک مالید و تمام امیدها و آروزوهایش را به یأس و نا امیدی تبدیل کرد.
آنها با ساز وبرگ ناچیزشان به کمک الله متعال چنان به دشمنان خود درس عبرت دادند که دیگر تا زنده اند فراموش نخواهند کرد. و اینک ما تنازلات دشمن را می بینیم که چقدر برای صلح با طالبان چاره جویی می کنند. آمریکا با غرور و انانیت که داشت الله متعال آن را در مقابل بندگان فقیر و مسکینش (یعنی طالبان) به زانو درآورد.
و ما بر امر الله متعال یقین کامل داریم که پیرزوی و نصرت را نصیب ما میگرداند، همانگونه که ابراهیم علیه السلام هاجره و اسماعیل - علیهما السلام - را در صحراء مدینه تنها گذاشت و خودش روانه شد سپس هاجره برای ابراهیم - علیهما السلام - صدا زد، ای ابراهیم ! آیا خدا به تو دستور چنین کاری را داده است.
گفت : بلی
سپس هاجره - علیها السلام - گفت : پس این طور که است هیچگاه الله متعال ما را به حال خود نمی گذارد.
این بود یقین کامل هاجره علیها السلام به الله.

پس ما همچنان یقین داشته باشیم که الله متعال حتما برای ما پیروزی و نصرت می بخشد.
إن شاء الله آن روز نزدیک است که بیرق سفید توحید در قلعه های کابل به اهتزاز درآید و چشمان غمدیده مظلومین به تبسم و لبخند تبدیل گردد.

پیمان پایان اشغال؛

نویدها و بشارتها

سعید مبارز

عصر رو شنبه ۱۰ حوت سال ۱۳۹۸ هجری خورشیدی بود که در شهر دوحه، پایتخت کشور قطر پیمان نامهء میان امارت اسلامی افغانستان و ایالات متحده امریکا امضا شد که این موضوع از لحاظ اهمیت زمانی و مکانی اش زیر پوشش وسیع رسانه های خبری و اجتماعی قرار گرفته و سرخط اخبار، مصاحبه ها و نشستهای خبری شد .

ظاهراً در واکنش و استقبال از این قضیه تاریخی، افغانها به دو کتگوری تقسیم شدند:

ا) گروه اول: اکثر افغانها، (علماء، روحانیون، محصلین، مجاهدین، تجارت پیشه گان و سایر اقشار جامعه) که (در واقع نظر ایشان مهم و حایز اهمیت است) از ادامهء جنگ و خونریزی رنج برده و خواهان تامین عدالت اسلامی و امنیت و امنیت آرامش جامعه هستند و راضی نیستند که کشور و ملت افغان قربانی اهداف و خواسته های سوء اشغالگران و فرصت طلبان داخلی شود، امضای این پیمان را به فال نیک گرفته و آن را برای ختم اشغال، اخراج لشکر متجاوز خارجی، تشکیل حکومت مستقل اسلامی و برای فروکش نمودن آتش تنور جنگ، خشونت و وحشت که از ۱۹ سال بدینسو از سوی اشغالگران و عمال مزدبگیر شان روز بروز شعله ور تر می شود، گام مهم دانستند و خوشحالی و سرور قلبی شان را در قبالِ این پیمان تاریخی ابراز کردند .

ب) گروه دوم: عدهء کمِ از افغانها، رهبران رژیم کنونی کابل، رقاصه ها، خواننده ها، فعالین جامعه مدنی، مفسدین، مختلسین و قومندانان جنگ طلب و خون ریز که نفع شان در چرخیدن آسیاب جنگ بوده و ادامهء اشغال و حضور نیروهای متجاوز خارجی و بودن نظام مدافع فساد و فحشا را فرصت برای رسیدن به هوا و خواهشات نفسانی و اهداف شخصی شان می دانند، امضای این پیمان را به فال بد گرفته و آن را سرآغاز فصل جدید از جنگهای داخلی ، از دست رفتن دستاوردهای ۱۸ سالهء رژیم کابل، انحلال نظام دموکراسی، فرار ثروتمندان، تاجران و خبرنگاران از کشور می دانند .

چنانچه همه می دانند، ملت افغان یک ملت مسلمان، آزادیخواه و آزادمنش هستند که در تاریخ هیچگاه اسارت، بردگی و غلامی اجنبی را قبول نکرده و سالیان متمادی برای حفظ استقلال و آزادی کشور شان از زیر اشغال بیگانگان و برای دفاع از ارزشها و نوامیس مسلمانان جنگیده، صدها هزار نفر قربانی داده و ملیاردها دالر خسارات مالی متقبل شدند .

دورهء طولانی اشغال امریکاییها که از سال ۲۰۰۱ میلادی بدینسو ادامه دارد، نیز از دوره های مبارزات طاقت فرسا و تاریخیست که افغانها علی رغم ضعف و ناتوانی شان در مقابل قدرتمندترین ارتش دنیا شجاعت و شهامت بینظیر از خود نشان دادند و برای دشمن مغرور که یگانه راه حل مشکلات سیاسی را زور و زر و دبدبهء نظامی و میدان جنگ می دانست فهماندند که نمی توان ملت افغان را با زور توپ و تفنگ تابع

خویش ساخت و نقشه ها و سیاستهای شوم خود را بالای شان پیاده کرد. دشمن کر و کور که نه سخن ضعیفان را می شنید و نه به حال زار ایشان دل می سوختاند، فهمید که جهت رهایی از این جنجال نا تمام راه جز عقب نشینی و مذاکره با این ملت نیست.

مسلم است که ملت مسلمان و متدین افغان که ۹۵ فیصد آن بطور مشترک جهت اهداف والا و بزرگ آزادی، استقلال، و تشکیل حکومت اسلامی قربانی داده و جان دادند و مال دادند، از هر گامِ که جهت آزادی این میهن و ختم حضور منحوس نیروهای اشغالگر و اعاده‌ء نظام عدل اسلامی برداشته شود، استقبال می کنند و خوشحال می شوند و فقط عده‌ء قلیل و اقل از اراجیف و فرزندان ناخلف این خاک که بعنوان ابزار در دست دشمنان هستند که حرفه و کار شان غلامی و بردگی سیاسی، عیاشی، فحاشی، فساد، اختلاس، رشوت، زورگویی و قلدری می باشد که نه عزت و شرف دینی برای شان معنا و مفهومِ دارد و نه از استقلال ملی، سیاسی، فکری و فرهنگی چیزی می دانند. واضح است که آنها این فرصت مقطعی از اشغال کشور را بهترین زمینه برای رسیدن به خواهشات نفسانی شان دانسته وهر نوع پیشرفت و ترقی در راستای تاسیس حکومت اسلامی و آزادی مسلمانهای واقعی همچو خارِ در چشم شان فرو می رود و فوران غضب شان را زیرِ نامهای مختلف و بهانه های گوناگون به بیرون می تراوند.

هرچند، تا هنوز دیر است که ثمرات این پیمان بر زمین بنشیند؛ چون احتمال دارد که این پیمان از جانب اشغالگران و یا توسط مداخلات جناح های دیگر داخلی و خارجی که این پیمان را بنفع شان نمی دانند، نقض شود اما باز هم پس از امضای این پیمان، امیدواریهای به مشام قشر اعظم ملت مسلمان افغان و سایر مسلمانان با احساس جهان رسیده است (و می باید که برسد) که در صورت دوام تعهدات این پیمان و عدم نقض آن از جانب دو طرف قضیه، کشور عزیز ما بعد از سالیان متمادی و دراز بطور تدریجی از زیر اشغال امریکاییها بیرون می گردد و سپس گلیم نظام منحوس

ملت افغان یك ملت مسلمان، آزادیخواه و آزادمنش هستند که در تاریخ هیچگاه اسارت، بردگی و غلامی اجنبی را قبول نکرده و سالیان متمادی برای حفظ استقلال و آزادی کشور شان از زیر اشغال بیگانگان و برای دفاع از ارزشها و نوامیس مسلمانان جنگیده، صدها هزار نفر قربانی داده و ملیاردها دالر خسارات مالی متقبل شدند .

دموکراسی از این دهکده ویرانه جمع شده و بار دیگر زمینه‌ء تشکیل نظام اسلامی و تطبیق احکام الهی و تامین عدالت و زندگی مرفه و با آسایش در زیر درفش توحید برای همه در این جغرافیای جنگ زده فراهم می شود و ظالم به جزای اعمال و مظلوم به حق مسلم اش برسد.

ملت متدین و مجاهدپرور افغان به فرزندان صدیق و فداکار شان که زیر چتر امارت اسلامی جهت آزادی این سرزمین، اعاده‌ء نظام عدل اسلامی و برچیدن بساط فرسوده‌ء نظام دموکراسی مبارزه می کنند و زحمات و رشادتهای بزرگ را انجام می دهند، برداشتن این گام بزرگ و نایل آمدن به این مقام پیروزی را مبارک باد گفته و برای شان آرزومند برداشتن گامهای مهم تر در راستای رسیدن به اهداف بزرگ ملی و اسلامی و موفقیتهای روزافزون هستند و ضمناً خاطر نشان می سازند که آنها به اعضای رهبری امارت اسلامی افغانستان این اطمینان را دارند که ایشان هرگز با خون هزارها شهید پاکباز راه عزت و شرف و با اهداف و آرمانهای هزارها مجاهد جان برکف و با احساسات ملیونها مسلمان با درک و با احساس بازی نکرده و تا آخرین مرحله از آرمانها و دلخواسته های شهدای به خون خفته چه در سنگر و چه در دفتر دفاع کرده و مبارزه می نمایند و امروز نه فردا یا پس فردا حتما ثمره‌ء قربانیها و فداکاریهای تاریخی شان به زمین می نشیند و ملت مظلوم افغان شاهد یک پیروزی بزرگ خواهد بود و بخاطر رسیدن به نعمت بزرگ آزادی، همه جشن گرفته و خوشحالی خواهند کرد .

و ما ذلک علی الله بعزیز

✍ داوود مهاجر

عبور از گردنه‌های دشوار ...

حامدا و مصلیا؛ قبل از هر چیز پیروزی مردم افغان‌زمین را بر ائتلاف جهانی غرب و غرب‌گرایان، بعد از دودهه جهاد، شهادت و مقاومت در برابر طاغوتیان، به ملت غیور و امت مسلمان خویش تبریک می‌گویم.

مبارزه در میان حق و باطل همیشه بوده و خواهد بود؛ تا اینکه خداوند متعال حق را بر باطل پیروز می‌گرداند. در این پیکارها و نبردهای خونین در میان حق و باطل، اهل حق همواره از نظر تعداد و تدارکات در سطح بسیار پایینی نسبت به اهل باطل بوده‌اند.

شکست خوردن بریتانیای کبیر، شکست خوردن جماهیر شوروی و هم اکنون نیز به گِل‌نشستن کشتی غربی‌ها در سرزمینی که مردمش جزو فَقیرترین کشورها هستند و به نام جهان سومی‌ها (نسبت به تعابیر آنان) شمرده می‌شوند، چیزی نیست جز مصداق آیه‌هایی چون: {کَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللّهِ وَاللّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ}، ترجمه: چه‌بسا گروه‌های کوچکی که بر گروه‌های بزرگی -به حکم خداوندی- غالب آمده‌اند و خداوند با صبرپیشه‌گان است.

این پیروزی بزرگ را بعد از امدادهای غیبی خداوند متعال مرهون مجاهدت‌های پیاپی و بی‌کران مردم غیرت‌مند و شهیدپرور سرزمین خود هستیم.

اما چیزی که مهم است و باید به آن متوجه باشیم، فرایندی است که ما را به هدف نهایی و اساسی این حرکت و انقلاب می‌رساند. بعد از سپری کردن دودهه پیکار با تمامی موانع و دشواری‌ها تا هنوز گردنهٔ اول را پشت سر گذاشته‌ایم و دست‌کم دو گردنهٔ دیگر را پیشرو داریم، که نسبت به اولی از اهمیت کم‌تری برخوردار نیستند.

گردنهٔ اول

گردنهٔ اول اخراج نیروهای اشغال‌گر از جایی است که ما را از آن بیرون کرده‌اند؛ بیرون کردن آنها از میان کوچه و بازارهای این خاک و زمین، بیرون کردن شان از گشت‌وگذار در خانه‌ها و منزل‌ها، بیرون کردن فضا و زمین کشور از وجود نحس آنان، که برای ملت ما غیر از قتل و کشتار، فحشا و فساد، دیکته و تزریق افکار خویش، دیگر دستاوردی نداشته‌اند.

آری، بیرون کردن شان از اوجب‌واجبات است؛ چنانچه خداوند متعال امر کرده است: {وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُم مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ}، ترجمه: و بکشید آنان را هر جا که یافتید و بیرون برانید آنان را از جایی که شما را بیرون کرده‌اند.

مردم ما با هم‌دلی و اخلاص، دوشادوش هم‌دیگر توانستند بعد از متقبل شدن هزاران شهید، زخمی، معیوب، یتیم، بیوه، بی‌سرپرست و ازبین رفتن هزاران خانه، اموال و مواشی، درنهایتِ‌امر دشمن تا دندان‌مسلح را به عقب‌نشینی از سرزمین شان وادار کنند و از آن بیرون نمایند.

مردم ما با هم‌دلی و اخلاص، دوشادوش هم‌دیگر توانستند بعد از متقبل شدن هزاران شهید، زخمی، معیوب، یتیم، بیوه، بی‌سرپرست و از بین رفتن هزاران خانه، اموال و مواشی، درنهایتِ امر دشمن تا دندان‌مسلح را به عقب‌نشینی از سرزمین شان وادار کنند و از آن بیرون نمایند.

گردنهٔ دوم

گردنهٔ دومی که هم اکنون در مسیر آغازین آن قرار داریم و باید بکوشیم تا بر آن نیز غالب آییم و نسبت به دوگردنهٔ دیگر حایز اهمیت بیشتری است و بلکه رکن اساسی از میان سه محورِ مذکور محسوب می‌شود، نفاذ شریعت و ایجاد حکومَت اسلامی در چارچوب قانون اساسی مسلمانان یعنی قرآن، سنت و اجماع امت است.

هم اکنون در مراحل ابتدایی از این گردنه قرار داریم و می‌خواهیم تا از آن عبور کنیم، هم‌چنانکه از گردنهٔ اخراج اشغالگران عبور کردیم و در حال پایین رفتن از آن هستیم؛ اما این‌راه از خود موانع و مشکلات به‌خصوصش را دارد که شاید پیمودن راه را کُند کند؛ اما لازم است تا همگی احتیاط‌های لازم را به‌کار گیریم و از لغزیدن در پرتگاه‌هایی که دشمنان ایجاد کرده‌اند خود را محفوظ بداریم و گام‌ها را درست، محکم و استوار بگذاریم.

نفاذ شریعت یا ایجاد حکومت اسلامی بر مبنای اصول و قواعد شرعی جزو واجبات و اهداف اساسی جهاد است؛ چنانچه خداوند متعال می‌فرمایند: {الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنكَرِ وَلِله عَاقِبَةُ الْأُمُورِ}، ترجمه: آنانیکه چون آن‌ها را در زمین قدرت دهیم، نماز را بر پا می‌دارند، زکات را ادا می‌کنند، به کارهای نیک دستور می‌دهند و از کارهای بد باز می‌دارند. و در جایی دیگر ارشاد الهی است: {وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلّه}، ترجمه: و با آنان تا زمانی بجنگید که فتنه‌ای باقی نماند و دین همه‌اش فقط برای خدا باشد.

پس بر ما لازم است تا با عزمی استوار و اراده‌ای فولادین، با اطاعت کامل از دستورات شرعیِ امرا، رهسپار این گردنه شویم و با درنظر گرفتن اصل دَعوت و حکمت، در کنار امور نظامی کوشش کنیم آنانی را که بخاطر چند لقمه نان بر سفرهٔ دشمنان نشسته‌اند، به آغوش باز امارت اسلامی برگردانیم و با اتحاد و انسجام با ملت و مردم ستم‌دیدهٔ خویش، جامعه‌ای ایده‌آل و نمونه در عدالت، امنیت، سیاست و اقتصاد، برپایهٔ قوانین شریعت غرای محمدی -صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم- بسازیم.

گردنهٔ سوم

سومین گردنه‌ای که بعد از فایق آمدن بر دو گردنهٔ قبلی پیشرو داریم، جَهشی مهم و طاقت‌فرسا جهت آبادانی کشور است، از تعمیر زیر ساخت‌ها و اصلاح در معارف گرفته تا بهبود اقتصاد و رونق دادن کشاورزی و دامداری و ایجاد شغل و فرصت‌های کاری برای مردم و ساخت فابریکه‌ها و پیشرفت در صنعت و تولید، تا بتوانیم بر پاهای خود بایستیم. این بخش نیز سال‌ها را دربر می‌گیرد تا بتوانیم کشورمان را آزاد و آباد با وحدت کامل نگهداریم.

زمانیکه توانستیم یک حکومت اسلامی تشکیل بدهیم، پس همهٔ مشکلات را حل کرده‌ایم و بقیهٔ معضلات حل خواهد شد، اما اگر نتوانستیم حکومت اسلامی تشکیل بدهیم، پس بدانیم که این کش‌مکش‌ها تمامی ندارد.

امیدوارم تا الله متعال همهٔ مردم ما را در اطراف شریعت و امرای صادق جمع کند و به آرزوی مان که ایجاد نظام شرعی با وحدت کامل ملت است، برساند. آمین یا رب العالمین.

یادداشت یک روز تاریخی

نوشته: قاری سعید
ترجمه: مصعب بغلانی

حوالی صبح روز دهم حوت برابر با ۲۹ فبروری سال ۲۰۲۰ میلادی، در ساحل جزیره خلیج عربی کشور قطر در حال روشنایی آفتاب می تابید، که آنجا در داخل هوتل سبز پنج ستاره ای در ساحل دوحه بنام (شیراتون) آمادگی ها برای امضاء یک پیمان تاریخی در حال تکمیل شدن بود.

کشور قطر میزبان شمار زیادی از مقامات سیاسی و خبرنگاران بود، تقریباً تمام رسانه‌های مشهور جهان، و تیم‌های خبری آنها به دوحه رسیده بودند و برای پوشش خبری مراسم آمادگی می گرفتند.

بعضی از وزیران خارجه کشورهای،آمریکا، پاکستان، ازبکستان، اندونیزیا، ترکیه و ناروی، به قطر رسیده بودند، و بعضی آنها در حال رسیدن بود، که لحظات بعد در این مراسم شرکت کنند ، نماینده خاص ملل متحد برای افغانستان،مسئول یوناما آقای تادامیچی، یا ماماتو، نماینده خاص کشور آلمان مارکس پوتزل، نماینده خاص بریتانیا گارت بایلی ، نماینده خاص روسیه ضمیر کابلوف و شمار زیادی از مقامات سیاسی جهت اشتراک در این مراسم رسیده بودند، رئیس تشریفات دفتر سیاسی امارت اسلامی ملا عبدالاحد جهانگیروال، به رسانه ها گفت در این مراسم تقریباً سی کشور جهان ونمایندهٔ سازمانها، و همچنان تمام سفرأی موجود در قطر جهت اشتراک در این مراسم دعوت داده شده اند، برای مهمانان رسمی این مراسم تقریبا در حدود ۲۰۰ نفر چوکی گذاشته شده و در جمله این مهمانان در حدود ۵۰ تن از اعضاء امارت اسلامی شامل بوده و همچنان افغان های قطر نشین و صاحب نظران نیز مهمانان این مراسم تاریخی اند.

در مورد آغاز مجلسه گفته می شد که ساعت ۵ بجه حوالی عصر به وقت افغانستان شروع می شود.

خبرنگاران رسانه ها جهانی معمولا مصروف تصویر برداری از صحن تالار بودند، اکثرأ صاحب نظران احساسات و نظریات خود را با آنها شریک میساخت، تالار مجلسه به شکل معیاری ترتیب داده شده بود.

رو بروی مجلس یک تابلو یا لوحه نصب شده بود که درآن به زبان های انگلیسی، عربی، پشتو و دری نوشته بود «پیمان آوردن صلح برای افغانستان» پیش روی تابلو، دو چوکی و یک میز گذاشته شده بود، که در جلوی سالون فرش سرخ رنگ هموار وچوکی ها قطار گذاشته شده بودند در روی استیج پرچم هیچ کشور به نظر نمیرسید، حوالی چاشت روز از طریق رسانه‌ها اعلامیه صادر شده ریس جمهور آمریکا به نشر رسید،

که در بخش آن آمده بود، که ما به مائک پمپیو فرمان داده ایم که در مراسم موافقتنامه میان آمریکا و طالبان اشتراک کند، که طالبان و رژیم به وعده خود متعهد باشند که در افغانستان صلح برقرار شود، ما توجه افغانها را به این معطوف میداریم که فرصت ایجاد شده را غنیمت بشمارند، برای صلح دایمی کار کنند.

در صفحات اجتماعی در مورد این مجلس تاریخی طوفانی از احساسات به جوش آمده بود، همه تلاش داشتند در مورد فتح و کامیابی، صوتی، نوشته ها،و تصاویر، به نشر برسانند حتی در مطبوعات جهان وکشورهای عرب، و رسانه ها، طالبان، و مجلس قطر سرخط خبرها بود.

تحلیل گران سیاسی از زاویه های مختلف بالای این مراسم تاریخی تبصره ها می نمودند و این واقعه تاریخی احساس اخوت وافتخار را در دور و اطراف جهان اسلام برانگیخته بود، باردیگر مسلمانان مغلوب وسرکوب شده را احساس سرفرازی وروحیه عالی فرا گرفته بود.

بالمقابل دشمنان حاقد و کینه توز اسلام، و جهاد مخصوصا اجیران آمریکا، و طرفداران رژیم مزدور کابل نسبت به هر زمانی دیگر روحیه ومورال خود را باخته بیهوش بودند، حتی در رسانه ها چیزی برای گفتن نداشتند، توافقنامه قطر نه تنها برای امارت اسلامی فتح سیاسی بود، بلکه یک کودتای تبلیغاتی و از لحاظ روانی یک کامیابی سرکوب کننده دشمن بود، که اجیران رژیم کابل را خیلی وارخطا ساخت ممکن برای جبران این شکست روانی و تهیه کریدت تبلیغاتی بوده باشد که در همین روز سرمنشی پیمان ناتو، وزیر دفاع آمریکا، و همچنان معاونین وزارت خارجه هند و ناروی وارد کابل شدند، بامقامات زبون ارگ ملاقات های داشتند، و در نتیجه جهت روحیه دادن موقت به آنها یک اعلامیه مشترک را صادر نمودند.

بالآخره ناوقت حوالی ظهر همان روز برای تدویر مراسم اقدامات عملی آغاز شد، تشریف آوری اعضاء امارت اسلامی برای این مراسم خیلی دلنشین بود، شماری از اعضاء دفتر، پرچم سفید رنگ منقش به کلمه توحید را با خود حمل می کردند، تا رسیدن محل مجلس پیاده به شکل رژهٔ نظامی در حرکت بودند، اینها به شکل منظم به طرف تالار روان شدند، بزرگان پیش رو دیگران به تعقیب آنها، بعضی از رفقاء صحنه ها را تصویر برداری می کردند تا در صفحات اجتماعی بنشر برسد اینچنین حرکت منظم همراه بیرق های سفید به طرف تالار توجه رسانه های جهان را به خود جلب نموده بود، بی بی سی این حرکت را یک رژه سیاسی طالبان گفت، و در صفحات اجتماعی جهان عرب نوشته بودند «بالرایات البیضاء الی قمة النصر» با بیرق های سفید روان به سوی قلهای کامیابی، اعضاء امارت اسلامی در مسیر راه بشکل حلقوی صف کشیده ایستاد بودند ، مسئول دفتر سیاسی محترم شیرمحمد عباس استانکزی به سخنان خود آغاز نمود، بعد از حمد و صلاة و تلاوت سوره مبارکه النصر، با صدای بغض گرفته سخنرانی نمود، این روز تاریخی را ثمره قربانی ۲۰ ساله دانسته، برای تمام امت اسلامی مخصوصا برای افغانها تبریک گفت وی در طی سخنان خود افزود ،قسمیکه صدسال قبل نیاکان ما انگلیس ها را شکست داد سی سال قبل پدران ما روسها را، اینک اکنون ما نواسه ها و فرزندان آنان به نصرت الله متعالی توانستیم از اشغالگران آمریکای آزادی کشور خودرا کسب نمائیم، ستانکزی صاحب این روز را یک فتح و کامیابی بزرگ دانسته، و برای تمام ملت استقلال را مبارک باد گفت، در جریان سخنرانی جذباتی استانکزی صاحب نعره های تکبیر گفته شد،پس از آن عضو شورای رهبری محترم مولوی امیرخان متقی سخنرانی کوتاه نمود، او در ادامه سخنان خود گفت مبارزین ما در صفحات اجتماعی (و جاهای دگر) نباید به دیگران طعنه بزنند، این وقت عفو و گذشت است افغانستان خانه مشترک همه افغانهاست باید برای هر یکی دست برادری را دراز کنیم، بعد از این معاون سیاسی امارت اسلامی محترم ملا برادر آخند به شیخ رسول صاحب گفت، شما دعا بکنید، شیخ صاحب خیلی طولانی ومتواضعانه دعا نمود، بعدأ تمام رفقاء به طرف تالار روان شدند.

در حین ورود به صحن تالار شماری از خبرنگاران

همزمان با تصویر برداری بعضی سوالات را مطرح می نمودند که به بعضی پاسخ کوتاه داده می شد، بعد از آن آمریکایی ها وهیئت افغانی به جاهای خود نشستند، که بزرگان در قطار پیش رو در نزدیک وزیر خارجه قطر نشستند، پس از آن مجلس آغاز شد عنان‌سر مجلس را به حمد و ثناء آغاز کرد، در این مراسم از وزیر خارجه قطر دعوت شد که سخنرانی افتتاحی را آغاز کند، وزیر امور خارجه قطر محمد بن عبدالرحمن بن جاسم آل ثانی سخنرانی طولانی خود را از روی کاغذ ایراد نمود.
بعدش به مایک پمپیو وزیر خارجه آمریکا دعوت سخنرانی داده شد، نامبره متن نگاشته شده خود را بیان نموده گفت اگر طالبان به توافقنامه خود وفا نمایند ما نیز به عهد خود وفا خواهیم کرد، طالبان ثابت ساختند اگر بخواهند جنگ را کاهش داده می توانند، تخفیف جنگ هفته گذشته در چهار دهۀ گذشته بی پیشینه است ما میتوانیم گام های دیگری را به پیش بگذاریم.
بعدش به ملا عبدالغنی برادر معاون سیاسی امارت اسلامی افغانستان دعوت سخنرانی داده شد، نا مبرده سخنرانی خود را با حمد و درود شریف شروع نمود، بعدش از کشور قطر، و دیگر کشورها مثل پاکستان، چین، ایران، روسیه، اندونیزیا و غیره ... از خاطر تسهیل و همکاری در پروسۀ مذاکرات تشکری نمود، وی افزود که مردم افغانستان باید بر ارزشهای والای خود با هم جمع شوند، تا اشغال کشور ختم و از صلح پایدار برخوردار شوند، ملا برادر آخند از دیگر کشور ها خواست تا بعد از ختم اشغال در بازسازی و پیشرفت افغانستان سهم بگیرند با ختم سخنرانی ملا برادر آخند صداهای نعره تکبیر و الله اکبر بلند شدند.
بعدش به ملا برادر آخند و نماینده خاص آمریکا زلمی خلیلزاد دعوت داده شد که به میز خاص بیایند و توافقنامه را امضاء نمایند.
در این وقت که تالار در یک نوع خاموشی معنیٰ دار غرق بود، یک عالُم با احساسات خود گرفتار بودند، بعضی از نماینده‌های امارت اسلامی اشک خوشی می‌ریختاندند، و در هر کنج جهان مردم صحنۀ پیروزی حق بر باطل را از صفحۀ تلویزیون پخش زنده مشاهده می‌نمودند، برای لحظه ای احساسات را حیرت و هیجان گرفته و نفس ها را در سینه ها محبوس نمودند.
آنجا روبرو یک ملا با فاج سیاه، مزین به ریش مسنونه، و واسکت، پتو و لباس افغانی بر تن (ملا عبدالغنی برادر) قلم را گرفت، اول بر شخصی لباس غربی دار چشمانش را انداخت، وقتیکه او امضاء نمود، بعدش ملا عبدالغنی برادر نیز بر توافقنامه ای چهار صفحه ای امضاء کرد، با این حال دوباره صداهای ملکوتی الله اکبر در تالار بالا گرفت.
بعد از امضای توافقنامه ملا برادر آخند که ممثل ثبات و ایثار دو دهه مبارزۀ بر حق بود، به گردن بلند از جای خود بالا شد، در چنین حالت که قباله برده شده، آزادی را در دست داشت، بر ستیج ایستاد، نماینده آمریکایی برایش دست را دراز نمود، ملا برادر آخوند نیز دست را برایش دراز نمود، و در این صحنه دوباره از تالار صداهای بلند انعکاس نمودند.
این مراسم را که الجزیره، فاکس نیوز، طلوع نیوز و غیره رسانه‌های جهانی بطور زنده پخش می کردند در سراسر جهان میلیونها انسان بیننده داشت، بر طاغوت امریکایی، پیروزی ملت دست خالی ما برای انسانیت جالبیت عجیب را به نمایش گذاشت.
به همین قسم جلسه رسمی به پایان رسید و خبرنگاران برای پوشش این رویداد تاریخی مصاحبه ها را شروع نمودند، نماینده های امارت اسلامی هم با بسیاری از رسانه ها مصاحبه ها نمودند، بعدش معاون سیاسی امارت اسلامی ملا برادر آخند با وزیران خارجۀ آمریکا، ترکیه، اندونیزیا، ازبکستان، و با نمایندۀ خاص روسیه ملاقات و دیدار نمود، و نماینده‌های کشورهای مختلف این توافق و پیروزی را برایشان مبارکباد گفتند.
به این قسم در تاریخ ما مثل ۲۸ اسد، و یا ۲٦جدی، یک روز دیگر وقار و افتخار هم ثبت شد، آن روز که قلم من تصویر حقیقی، و نسل های آینده توان بیان حجم و کیفیت اصلی‌اش را نداشته و نخواهد داشت.
مبارک تان باد .
یکشنبه یازدهم حوت سال ۱۳۹۸ هجری شمسی

د اشغال د خاتمې له ترون وروسته مجاهدین باید د کابل له ادارې سره څه ډول تعامل وکړي؟

✍ لیکنه : مفتی عبد الله رشاد افغانی

د حوت پر لسمه نیټه، الله تعالی د مظلومو افغانانو هغه هیله تر سره کړه، چې دا نولس کاله یې د هغې لپاره د سر او مال داسې بېدریغه قربانۍ ورکړې چې په تاریخ کې یې ساری نه لیدل کیږي.

له دغه تاریخي ترون وروسته اوس ځینې خلک پوښتنه کوي چې آیا په موجوده وخت کې نور د جهاد حکم باقي پاتې دی کنه؟ او له دې وروسته د جګړې شرعي حیثیت څنګه دی.؟

اصل خبره دا ده چې د امریکایانو تر یرغل وړاندې، دلته یو شرعي امیر شتون درلود، چې د ۱۵۰۰ علماؤ په بیعت سره یې د امارت اعلان کړی و، وروسته امریکایانو یرغل ورباندې وکړ، امارت سقوط شو، له دې سقوط سره شرعي امیر معزول نه بلل کیږي، ځکه په فقه کې داسې حکم دی، چې کله د مسلمانانو شرعي امام محبوس شي، خو د خلاصون امید یې وي، بیا هم یاد امام معزول نه بلل کیږي، کله چې را خلاص شي، حکم یې باقي دی، د ده په شتون کې د بل امیر تقرر شرعي جواز نلري.

ولې چې پرمسلمانانو باندې د کافرانو حکم نه تطبیق کیږي، الله رب العزت فرمایي: {وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلاً} [النساء: ١٤١].

په حنفي فقه کې د امام د عزل په اړه داسې راغلي چې: که امام داسې ګرفتار شي، چې د خلاصون امید یې نه وي، نو بیا معزول بلل کیږي، د دې مطلب دا دی، چې که اسیر شو او د خلاصون امید یې و، نو بیا غیر معزول دی.

«قال في شرح المقاصد: ينحل عقد الإمامة بما يزول به مقصود الإمامة كالردة والجنون المطبق، وصيرورته أسيرا لا يرجى خلاصه. رد المحتار: ٢٦٤/٤.»

نـو د اشـغال ځخـه وروسـته شرعـي اميـر پرځـای پـاتي و او پـه تسلسـل سره يـاد امـارت تـر نـن پـوري راورسـېدی.

د متجاوزو کفارو د همکارانو حکم:

د اشـغالگرو لـه يرغـل سره ځينـي مسـلمانان هـم د دوی پـه څنـگ کـې ودرېـدل، د دې خلکـو دې کار تـه پـه شريعـت کـې مناصرة الکفـار ويـل کيـږي، چـې ځينـي علـماؤ ورتـه مرتـد ويـلي دي: لکـه علامـه ابـن تيميـه رحمـه اللـه تعالـی، ابـو الحسـن التسـولي رحمـه اللـه تعالـی او شـيخ احمـد شـاکر رحمـه اللـه تعالـی او داسي نـور.

خـو زمـوږ د احنافـو پـه مذهـب دا خلـک مرتـد نـه دي، علامـه طحـاوي رحمـه اللـه تعالـی د حاطـب بـن ابي بلتعـه پـه کيسـه سره استـدلال کـوي، او مرتـد يـي نـه بـولي.

اللـه رب العـزت فرمايـي: وَمَـنْ يَفْعَلْـهُ مِنْكُـمْ فَقَـدْ ضَـلَّ سَـوَاءَ السَّـبِيلِ [الممتحنـة:١]. دوی يـوازي لار ورکـي بلـل کيـږي.

البتـه پـه فسـق او جـرم سره د اولي درجـې فاسـقين او مجرميـن دي، ځکـه چـې پـر مسـلمانانو بانـدي واجبـه ده، چـې لـه دا شـان ملگـري او د کفـارو لـه همـکاري ځخـه ځانونـه وژغـوري، علامـه بيضـاوي رحمـه اللـه تعالـی د سـورة المائـدة ٥١ آيـت پـه تفسـير کـې وايـي: (ومـن والاهـم منکـم فإنـه مـن جملتهـم، وهـذا التشـديد في وجـوب مجانبتهـم. تفسـير البيضـاوي: ١٣٠/٢.)

علامـه جصـاص رحمـه اللـه تعالي وايـي: چـې يـاد آيـت پـر دې دلالـت کـوي، چـې کافـر د مسـلمان دوسـت نـشي جوړېـدلای، نـه پـه تـصرف کـې او نـه هـم پـه کومـک او همـکاري کـې، او پـر دې دلالـت کـوي، چـې لـه کفـارو پرېکـون او لـه هغـوی سره دښـمني واجبـه ده. أحـکام القـرآن للجصـاص: ٩٩/٤.

او پـه دې ايـت سره (وَمَـنْ يَتَوَلَّهُـمْ مِنْكُـمْ فَإِنَّـهُ مِنْهُـمْ إِنَّ اللَّـهَ لَاَ يَهْـدِي الْقَـوْمَ الظَّالِمِـينَ) [المائـدة: ٥١]. د داسي خلکـو حکـم هـم پـه قتـال کـې د کفـارو پـه شـان دی.

د جهاد اهداف:

اوس نـو افغانانـو چـې دا نولـس کالـه جهـاد وکـړ، د هغـوی دوه هدفونـه ول:

لومـړی، د اشـغال خاتمـه او دويـم، د شرعـي نظـام نفـاذ

چـې د اللـه پـه نـصرت سره دا دی، اول هـدف تـه مسـلمانان ډيـر نـژدې شـوي، د افغانانـو د جهـاد ثمـره بـه د اللـه پـه نـصرت سره رنـگ راوړي، خـو د دې مطلـب دا نـه دی چـې مجاهديـن دي يرغلگـر وشـړي، نـور دي پرځـای کښيني او نظـام دي هغـو خلکـو تـه پـه لاس ورکـړي، چـې تـر اوسـه يـې د کفـارو سره پـه سر او مـال همـکاري کولـه.

خـدای مکـړه، کـه چيـري داسي وشي، نـو د جهـاد اهـداف بـه نـه وي تـر لاسـه شـوي چـې پـه دې سره بـه نـو د افغانانـو دا ټـولي قربانـۍ پـه اوبـو لاهـو شـوي وي، لکـه پـه تيـر جهـاد کـې چـې روسـان مـات شـول خـو ملـت مـو تراوسـه لـه ناخوالـو نجـات پيـدا نکـړای شـو.

د اشـغال د خاتمـې د تـړون، نـه وروسـته د اسـلامي امـارت مسـؤليت:

د اسـلامي حکومـت او شرعـي اميـر لـه مسـؤليتونو ځخـه ترټولـو اهـم مسـؤليت د شريعـت نفـاذ دی. علامـه مـاوردي رحمـه اللـه وايـي: "مهـام الخليفـة ومسـئولياته": أحدهـا: حفـظ الديـن عـلى أصولـه المسـتقرة، ومـا أجمـع عليـه سـلف الأمـة. الأحـکام السـلطانية للـماوردي (ص: ٤٠).

او دا نولـس کالـه د اشغالگرو سره جهـاد د يـو شرعـي اميـر تـر قيـادت لانـدي روان و، نـو د اشـغال د خاتمـې پـه تـړون سره خـو هغـه امير نه شـو معـزول، نـو د شرعـي امير پـه موجوديـت کـې بل څـوک کلـه

هم امير نشي جوړېدلای، د مسلمانانو پر امير باندي د شريعت نفاذ لازم دی، که څوک د شرعي نظام په وړاندي خنډ جوړېږي له هغوی سره جهاد فرض دی، ابو بکر صديق رضي الله تعالی عنه د نبي کريم صلی الله عليه وسلم د رحلت څخه وروسته له هغه چا سره چې د شريعت د نفاذ مانع ول؛ د جهاد اعلان وکړ.

د بخاري شريفی روايت دی: کله چې رسول الله صلی الله عليه وسلم رحلت وکړ، د عربو ډېری خلک له دينه واوښتل، عمر رضي الله تعالی عنه، ابو بکر رضي الله تعالی عنه ته وويل: ته څنګه خلک وژني او رسول الله صلی الله عليه وسلم خو فرمايل: چې ما ته تر هغو د خلکو د وژلو حکم شوی و، تر څو چې هغوی لا اله الا الله ووايي، نو څوک چې لا اله الا الله ووايي، بس مال او ځان يې له ما څخه په امان دی، مګر په حقه (به ضرور بدله ترينه اخيستله کيږي) او د دوی حساب پر الله دی، دلته ابو بکر ورته وويل: چې په الله مي دي قسم وي، څوک چې د لمانځه او زکات په منځ کې فرق کوي، وژنم به يې! ولي چې زکات د مال حق دی، په الله مي دي قسم وي، که عقال (هغه پړی چې اوښ ورباندي تړي) چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ته يې ورکاو، را څخه وګرزوي، وژنم به يې! عمر وويل: په الله مي دي قسم وي چې الله د ابو بکر سينه د جهاد لپاره خلاصه کړه! او زه په دې وپوهېدلم چې دا خبره حقه ده!

لما توفي رسول الله صلى الله عليه وسلم واستخلف أبو بكر بعده، وكفر من كفر من العرب، قال عمر لأبي بكر: كيف تقاتل الناس؟ وقد قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا: لا إله إلا الله، فمن قال: لا إله إلا الله عصم مني ماله ونفسه، إلا بحقه وحسابه على الله "، فقال: والله لأقاتلن من فرق بين الصلاة والزكاة، فإن الزكاة حق المال، والله لو منعوني عقالا كانوا يؤدونه إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم لقاتلتهم على منعه، فقال عمر: «فوالله ما هو إلا أن رأيت الله قد شرح صدر أبي بكر للقتال، فعرفت أنه الحق». صحيح البخاري: ٩٣/٩.

دلته د کفر له امله ابو بکر صديق رضي الله تعالی عنه د جهاد خبره نه کوي، بلکې د زکات د منع له امله د هغوی د وژلو خبره کوي. أو توهم عمر أن القتال للكفر, فأجاب بأنه لمنع الزكاة لا للكفر. عون المعبود وحاشية ابن القيم (٤/ ٢٩١).

اوس نو که امريکايان شکست وخوري او اشغال پای ته ورسيږي، خو د امريکايانو په لاس تربيه شوي (د کابل د اداري منصوبين) د هغوی پاليسي پر مخ وړي، نو د جهاد فايده بيا څه شوه.

تر څو چې په کلي طور اشغال پای ته نه وي رسيدلی او يو اسلامي نظام منځ ته نه وي راغلی تر هغو به مجاهدين مسلحانه مبارزه کوي، او د اسلامي احکامو د تعميل لپاره به هلي ځلي کوي.

البته ترټولو غوره خبره دا ده، چې اسلامي امارت او نور ټول افغاني جهتونه د مذاکرې ميز ته سره کښيني، د خبرو په نتيجه کې چې د امارت په سرپرستي کې کومه فيصله وشوه، هغې ته به د امارت ټول مجاهدين متعهد وي، په مذاکره کې چې پر څه باندي هم توافق رامنځ ته شي پرټولو مجاهدينو باندي لازمه ده، چې هغه ته متعهد پاتي شي.

پای

دهم حوت

روز فتح و پیروزی

✍مولوی عبد الحی زعیم

اگر به تاریخ نگاه کنیم ملت مسلمان و مجاهد و غیور افغان همیشه با آزمون های سختی روبرو شده اند به ویژه با بزرگترین و قوی ترین کشورهای دنیا، مثلا امریکا و متحدینش وقتی به کشورعزیز ما افغانستان هجوم آوردند ملت با شهامت ما به تنهایی مقابله و مبارزه را آغاز کردند.

همه به یاد دارند زمانیکه آمریکا تصمیم داشت بر امارت اسلامی و خاک افغانستان حمله کند، ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله امیر فقید امارت اسلامی به امریکایی ها پیشنهاد داد که این معضله و مشکل را از راه دیالوگ، مذاکره و گفتگو حل وفصل شود نباید آمریکا اشتباه شوروی را تکرار کند اما امریکای متکبر و مغرور به خواسته امارت اسلامی احترام قائل نشد و در۷ اکتوبر ۲۰۰۱ علیه امارت اسلامی به خاک افغانستان یورش برده و افغانستان را اشغال کرد، بعد از آن ارادهٔ قوی ملت افغان را هرگز نتوانست بشکند چرا که مردم مجاهد و غیور افغان به صورت فرد فرد، دسته دسته، و گروه گروه علیه آمریکایی ها و حامیان آنها جهاد ومبارزه خود را آغاز نمودند و با بسیار تلاش و قربانی و تحمل آزمون های سخت به نصرت و توفیق الله تعالی امارت اسلامی را دوباره قایم و سر پای نگاه داشتند.

جانب مقابل یعنی امریکا و متحدینش در ۱۹ سال گذشته همه توان و قدرت و نیروی خود را تجربه کردند و بسیار جنرال ها و افراد مهم خود را در پی یکدیگر به خاک افغانستان از خاطر تضعیف امارت اسلامی آزمایش نموده و لشکر یک صد و پنجاه هزارنفری مجهز به سلاح ها وطیاره های مدرن و پیشرفته برای تضعیف مسلمانان و مجاهدین گسیل داشته و میلیاردها دالر و آلات جاسوسی خرج و هزینه نمودند اما به غیر از ناکامی و شکست و ناامیدی به هیچ نتیجه دگر نرسیدند.

امریکا با بمباردمان به وسیلهٔ طیاره های خود بسیاری را از ملت افغان شهید و زخمی کرده، خانه های زیادی را به مخروبه تبدیل کرده و انواع ظلم و وحشت از جمله بمباران بر مساجد، مدارس، اماکن مقدسه، بازارها و اماکن تجمع مردم عام را مرتکب شده و اقسام ظلم و شکجه ها را در زندان های گوانتانامو، بگرام و پلچرخی بر مسلمانان مظلوم افغان انجام دادند ولی باز هم ذرهٔ به اراده قوی و مستحکم مجاهدین و ملت افغان در راه مبارزه و جریان آزادیخواهی شان تاثیر منفی نگذاشته و هر چند که دشمن مکار کوشید تا مجاهدین تضعیف شوند اما مجاهدین قوی تر شدند و بلکه آمریکا و متحدینش و حامیان مزدورش روز به روز ضعیف تر شده و مناطق و ولسوالی های زیادی را از دست داده و مجاهدین پیروزمندانه پیشرویهای زیادی نموده تا اینکه اشغالگران آمریکایی با دیدن تلفات بسیار، اول عساکر خود را از اکثر ولایات افغانستان به چند ولایت محدود انتقال داده و جنرال ها ی پیشرفته آمریکا با سلاح وطیاره های مدرن خود از مقابله با مجاهدین عاجز آمده و در قدم های بعدی از ترس و هراس مجاهدین، عساکر خود را از یک صد و پنجاه هزار عسکر به به ده هزار عسکر کاهش دادند.

امریکا و متحدینش با آنهمه غرور، کبر و نخوت بالاخره در برابر مجاهدین و ملت غیور افغان به زانو درآمده و خاک افغانستان روز به روز بر آنها تنگ و محدود شده و مجبور شدند بالاخره سر تسلیمی را خم نموده و بخاطر نجات از جنگ افغانستان راه دیالوگ ومذاکره سیاسی با امارت اسلامی را در پیش گرفتند تا اینکه بالاخره در ۱۰ حوت ۱۳۹۸ هجری شمسی ایالات متحده آمریکا سند پیمان پایان اشغال افغانستان را در دوحه پایتخت کشورقطر در حضور ملا برادر رئیس دفتر قطر و معاون امورسیاسی امارت اسلامی و نماینده های ۳۰ کشور و سازمان های موثر دنیا امضاء کرد.

روز ۱۰ حوت در واقع روز فتح و پیروزی مسلمانان و غلبه بر اشغالگران و روز خوشی امت مسلمه و روز مسرت، سرور، نشاط، بهجت، شعف و شادمانی مجاهدین بالخصوص اسیران دربند (در بگرام، پلچرخی و دیگر زندان ها) بود، روز دهم حوت روز خوشی و شادی یتیم ها و خلاصه روز خوشی تمام ملت افغان بود و با جرئت میتوان روز ۱۰ حوت را روز شکست آمریکا و متحدینش و روز فتح و پیروزی مسلمانان اعلان کرد.

امریکایی های مغرور که خود را اول قدرت تمام کشورهای جهان میداند با آنهمه نیرو و قدرت که داشت سر تسلیمی را خم کرد و شکست خود را پذیرفت و این نصرت و فتح الله تعالی است که به مسلمانان بالخصوص به مردم رنج دیده و غمدیدهٔ افغان اعطا نمود.

این را دشمنان اسلام و حامیان اشغالگران بدانند که به هر صورت کامیابی از مسلمانان است چناچه الله تعالی می فرماید «و انتم الا علون ان کنتم مؤمنین» (آل عمران ۱۳۹) یعنی شما برتر وغالب هستید اگر مومنان واقعی باشید، انسان اگر ایمان واقعی داشته باشد در هر حال کامیاب و معزز است، و این را هم دشمنان اسلام و حامیان آنها بدانند شهادت، زخمی شدن و اسارت برای مسلمانان افتخار و پیروزیست راه که مسلمانان در پیش گرفته اند بغیر از کامیابی و پیروزی دیگر کدام نتیجه ندارد.

اگر ملت عزیز ما فرزندان جگرگوشه و عزیزان خود را در مقابل اشغالگران و حامیان آنها از دست داده و یا به مشکلات و رنجهای زندان و هزاران گرفتاری دگر افتادند اما نتیجهٔ آن زحمات، تکالیف، صبر وارادهٔ قوی ۱۹ سال آنها بالاخره به شکست و ناکامی اشغالگران و متحدینش انجامیده و فتح و پیروزی را برای مسلمانان در پی آورد.

به امید پیروزیهای بیشتر.

***** روز ۱۰ حوت در واقع روز فتح و پیروزی مسلمانان و غلبه بر اشغالگران و روز خوشی امت مسلمه و روز مسرت، سرور، نشاط، بهجت، شعف و شادمانی مجاهدین بالخصوص اسیران دربند (در بگرام، پلچرخی و دیگر زندان ها) بود، روز دهم حوت روز خوشی و شادی یتیم ها و خلاصه روز خوشی تمام ملت افغان بود و با جرئت میتوان روز ۱۰ حوت را روز شکست آمریکا و متحدینش و روز فتح و پیروزی مسلمانان اعلان کرد.**

***** اگر ملت عزیز ما فرزندان جگرگوشه و عزیزان خود را در مقابل اشغالگران و حامیان آنها از دست داده و یا به مشکلات و رنجهای زندان و هزاران گرفتاری دگر افتادند اما نتیجهٔ آن زحمات، تکالیف، صبر وارادهٔ قوی ۱۹ سال آنها بالاخره به شکست و ناکامی اشغالگران و متحدینش انجامیده و فتح و پیروزی را برای مسلمانان در پی آورد.**

پیمان پایان اشغال از نگاه کاربران افغان
(در شبکه‌های اجتماعی)

ترتیب: حاجی حافظ بغلانی

اشاره:

بدیهی است که پیمان مهم پایان اشغال که در دهم حوت سالجاری بین ایالات متحدهٔ امریکا و امارت اسلامی افغانستان دستخط شد روح و روان هر افغان مسلمان و آزاد منش را خوش ساخت، افغان‌ها که جای خود بسیاری از مسلمانان بی‌نهایت اظهار خوشی کرده و این دستاورد تاریخی را به ملت مسلمان افغان تبریک گفتند. و نیز از آنجا که شبکه‌های اجتماعی این روزها بسیار مورد دید و وادید و استفادهٔ مخاطبین است و همه با استفاده از آن موقعیت‌ها بهتر می‌توانند عقاید و نظریات خود را نسبت به تحولات و مسایل روز شریک بکنند و در صفحات اجتماعی (اعم از تویتر، فیسبوک، یوتیوب و ...) دیده شوند؛ ما نیز به خاطر تنوع نظریات برخی کاربران فعال افغان در صفحات و کانال‌های اجتماعی را در این مختصر گرد آورده و آنها را به عنوان مشت نمونه خروار که در مورد آن روز تاریخی و آن پیمان مهم ابراز داشته بودند را با شما خوانندگان عزیز به اشتراک می‌گذاریم.

کاربری به اسم **Watan Dost** می‌نویسد:

(پیمان پایان اشغال) مطلق شکست آمریکا محسوب می‌شود، شکست خورده چونکه با تمام نیروهای ناتو نتوانست که امنیت یک کشور کوچک را تامین کند، و فرار را برقرار ترجیح داد خود را بدون تصفیه حساب کشید.

کاربر دگری به اسم **farah naz** نوشته:

ان شاءالله (با امضای این پیمان) یک صلح سرتاسری در کشور بیاید همین آرزوی همه ماست، دعا می کنیم یک صلح سرتاسری بیاید در افغانستان و اشرف غنی نیست و نابود شود.

به اسم **خواجه جمشید چهار دیوال** یک فعال دگر چنین نوشته:

خوب است که (طالبان) بیایند دست دزد قطع شود روی رشوت خور سیاه شود، بر زناکار حد جاری شود.

دگری با اسم Emran Ayar می‌نویسد:
(بعد از این پیمان مهم) باید فضای صادقانه در وطن ما ایجاد شود نه شکلی و نمایشی!
همه ما دوست داریم همه ولایتهای کشورمان را ببینیم مردم ما را ببینیم اما امیدواریم بزودی چنین اتفاقی بیفتد تا بتوانیم همه و بدون هیچ هراسی هرجا برویم و وطن خود را به درستی و فیزیکی بشناسیم نه تیوریک.
خداوند (به برکت این پیمان و) با آمدن صلح این کثافت های حکومتی را نیز جمع کند و مردم دیگر خودشان سرنوشت شان را تعیین کنند نه دیگران.
البته هدف بنده کسانی است که لگد زنی به صلح میکنند.

یک هموطن دگر نوشته:
سیاست های اشتباه غنی و پافشاری به خاطر ادامه قدرت باعث شد که طالبان امتیازهای خوبی بگیرند و رفتنش به بگرام فهماند به جهانیان و آمریکا که اشرف غنی یک شخص بیکاره و ضعیف هست و طالبان قدرتمند، و حکومت رسمی یکی از ناکاره ترین حکومت‌های تاریخ است.

کاربری دگری به اسم Zabihullah Darmal نوشته:
ما همواره دچار دگرگونیها و چنین بی نظمی ها شدیم ولی به هر صورت خسته و مانده در پی همه این تحولات میخواهیم از این بعد به سوی یک فضای برخاسته از آرامش و صلح آفرین کوچ کنیم ... ملت ستم دیده مان دیگر چشم به راه چین فضایی است که بتواند فرزندان خود را در سایه پر از محبت و صلح آمیز به آینده کشور خود تقدیم نمایند، هر چند جنگهای دهه‌های اخیر ملت مان را خیلی آزرده و دور از فکر به وجود آمدن صلح مسالمت آمیز کرده ولی در آخر شکرگذاریم که طی مراحل چنین توافقنامه به پایان رسید !

یکی دگر به اسم Shamali khan می‌نویسد:
به نظر من وقت وقتِ همدیگر پذیری است باید از فرصت دست داشته استفاده کرده و از ریختاندن خون هموطنان خود جلوگیری کنیم.
امریکایی ها از خود اهداف و برنامه های مشخص و یک استراتژی راهبردی منطقوی و جهانی خود را دارند و از این ابر قدرت دنیا ما باید بخاطر اهداف تعیین شده خود استفاده نماییم.
در دیالوگ بین الافغانی باید از همه‌ی اقشار کشور موجود باشد و از گذشته های شوم و بدبخت حذر کرد و برای یک افغانستان نوین که همه خود را در آن ببینیم کار کنیم و از سیاست های خود خواهانه و یکجانبه دوری کنیم و به همه اقشار این وطن که در دور دست ترین نقاط این سرزمین زیست می‌کنند دادخواهی کرد و به حقوق آنها احترام گذاشت.
راه حل همدیگر پذیری است.

به اسم اجمل هاشمی یک کاربر نوشته:
از هر قدم مثبت که ما را به صلح نزدیک کند استقبال می‌کنیم.
مهم نیست که در باره افغانستان چه کسی توافق را امضا می‌کند کافیست اندکی در عمر خود مثل سایر کشورهای جهان صلح را استشمام کنیم.
به امید یک صلح دائمی و پایان چهاردهه جنگ در افغانستان.

فعال دگری به اسم Rahimi Rahimi نوشته:
خیلی خوشبین استم.
بالاخره آمریکا قبول کرد که شکست خورده.
بلاخره اسلام برنده شده.
کسانیکه طالبان را قاتل میگویند در اصل یکی از بزرگترین قاتلین آمریکا است.
در اصل طالبان برادران ما هستند هر چی شد، شد.
ما از برادران خود پذیرایی میکنیم و بی نهایت خوشحال هستیم.

دگری به اسم Zinullah Momin نوشته:
بر بنیاد آنچه که آقای ستانکزی میگوید با خروج نیروهای خارجی از افغانستان حدود ۸۰ تا ۹۰درصد

جنگ در افغانستان کاهش می یابد وتوافق با دولت کابل قضیه بعدی است، اگر این مساله در عمل نشان داده وتحقق یابد بدون شک غنیمت کلان است برای مردم افغانستان، و امیدواری ها زیاد است.
به درگاه الله متعال باید امیدوار باشیم.
فعلا تک تک ما مسلمین جنگ زده افغانستان انتظار خبر خوش هستیم .
امید است یک صلح سرتاسری بیاید وطن ما و شما آرام شود این دنیا چند روز است خوبتر آنکه بهتر زندگی کنیم.

دگر فعال در فیسبوک به اسم **Ahmad farid** می‌نویسد:
وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا
و بگو حق آمد و باطل نابود شد بلی باطل همواره نابودشدنی است .
بعد از ۱۹ سال جنگ بلاخره آمریکا شکست خود را فهمید پا به فرار گذاشت. امیدواریم غلامان خود را هم با خود ببرد!

یک فعال دگر **Saber saberi** نوشته:
اگر ما افغانها بتوانیم خوب به نفع وطن و کشور خود استفاده کنیم و اجازه ندهیم افراد فرصت طلب دخالت کنند صلح را سبوتاژ کنند درین وقت اتحاد و همدلی ضروری است بخاطر نجات وطن، آن وقت ما بسیار سربلند خواهیم زیست.

Sayed Zaki کاربر دگری در تویتر نوشته:
این قرارداد و امضای آن و تعیین تاریخ پلان خروج عساکر امریکایی و خارجی، بزرگ‌ترین پیروزی برای ملت افغانستان است چون به مفهوم درست افغانستان بعداز (۱۹)سال اشغال بدون کدام پیمان استراتیژیک، مستقل و یک کشور غیر منسلک و بی طرف عرض اندام میکند.

Farukhleqa کاربری دگری در تویتر نوشته:
امیدوارم صلح دایمی به کشور ما بیاید. لطفا منحیث یک مادر از همه طرف های درگیر میخواهم دست از خونریزی و جنگ بردارید و کشورمان را دوباره بسازید تا فرزندان ما به صلح زندگی کنند.

sardar wali pashteen به زبان پشتو نگاشته:
معاهده وشوله خه کار وشو د ټولو افغانانو هیله پوره شوه .خو یوه پوښتنه لرم هغه دا ده چه ایا د امریکا نه به دا پوښتنه وشی او کنه چه د افغانستان خاوره دینه مخکی چیرته د امریکا په زد کارول شوی وه ایا د دومره افغانانو د شهیدانو پوښتنه به کیږی او کنه.

به اسم **انجینر احمدی** یکی نوشته است:
با ختم اشغال کشور نباید اجازه داد کمونیستها و بی دینان غرب زده فحشاء را گسترش و به فعالیت جلب و جذب جوانان به احزاب کمونیستی و بی دین اقدام نمایند قوانین کشور به هیچ وجه نباید در مخالفت شریعت إسلام باشد. اداره مزدور و فاسد فعلی باید محو شود.
العزة لله و لرسوله و للمؤمنين.

Zakoorullah Khan یک کاربر دگر مینویسد:
په الله قسم دومره اوښکي مي د سترګو څخه تللي چي نشم ویلای ستاسو لاسلیک د امریکا سره خو اوس لږ مهرباني وکړئ د نورو ډلو ملاګاني ورماتي کړئ افغانستان ته ژمن شئ د یوي کلیمي ورونه یاستئ.
د ملنګی ژوند یک کاربر نوشته:
ټولو زوریدلو کړیدلو اومظلومو افغانانوخصوصا سرتیرو او قهرمانومجاهدینو ته استشهادیانو ورونوته او د شهیدانو کونډو او یتیمانو اوټول عالم اسلام ته زه دملنګي ژوند په نامه دحوت دلسمي دلویي فتحي مبارکي وایم.
و در این باره کامنت‌ها و پوست‌های فراوان دگری موجود است که بخاطر پرهیز از طولانی شدن به همین مقدار بسنده می‌شود خدای پاک سرانجام چنان کند که ملت ما هنوز غرق سرور و خوشی‌های فراوان شوند.

گردآورنده: ابو عابد

ما مسلمانیم

ما مسلمانیم و اولاد عزیز کشوریم — طالب راه خدا و وارث پیغمبریم
نه ز پاکستان و چین و نه ز ملک دیگریم
نه اجیر امریکا و نه مرید دالریم — ما از این خاک عزیز و سرزمین باختریم

تا جهانست با شهامت زندگانی میکنیم — در ره حق وعدالت جان فشانی میکنیم
ما زمظلومان عالم پشتیبانی میکنیم
این جهاد وانقلاب را ما جهانی میکنیم — ما علیه ظالمان دایم به تیغ و خنجریم

عزت خویش ومسلمانان به سنگر دیدهایم — ملت خویش را به رزمیدن دلاور دیدهایم
محو هر اندیشه باطل به خنجردیدهایم
ما شکست غرب و نابودی دالر دیدهایم — ما مجاهد شیرمرد وشیفتگان سنگریم

لندن و پاریس و واشنگتن زما لرزان شده — غیرت این شیرمردان دیده وحیران شده
ناتو و پیمان آتلانتیک سرگردان شده
با خدا جویان در افتادست و بی سامان شده — ما مجاهد پرور و بد خواه هر اشغالگریم

دشمن از ایمان این ملت بخود ترسیده است — پیکرش را تیغ ها شمشیرها ببریده است
آنچه در وهمش نمی امد به چشمش دیده است
از درخت آرزو بار ندامت چیده است — ملت ما قهرمان و ما همه پیکار گریم

انقلاب ما شکست جمله زورگویان بود — با صلیب و حامیانش آتش سوزان بود
یاور ما ایزد و دستور مان قرآن بود
قهرمان عرصه ها تا ملت افغان بود — قاطع ورزمنده و بگذشته از جان وسریم

ما به دوران ها جهان را درس غیرت داده ایم — شیوه ای آزادگی شوق شهامت داده ایم
ما جهاد را حل مشکل ها به امت داده ایم
مسلمین را تا به خنجر بال عزت داده ایم — فاسقان را دشمن و بیچاره گان را یاوریم

طفلک گهواره گی ما به سنگر مایل است — پیرمرد ما شهادت خواه از جان ودل است
نوجوانان را کلاشنکوف به گردن حامل است
هرکه با این قوم ستیزد خویشتن را قاتل است — با سلاح دین و ایمان مستعد و والاتریم

مدفن اشغالگرانست این وطن این سرزمین — عرصهٔ رزم آورانست کشور مرد آفرین
برمسلمانان پناگاه هست و بر دشمن کمین
این وطن این سرزمین این گلشن جان آفرین — مابه‌دشمن‌سختگیر و بر مسلمین‌خدمتگریم

سلحشور

حریـــت

د مجنون ژوندون به څه وي چې لیلا مري
څه پکار دی تش کالبد چې زړه د چا مري

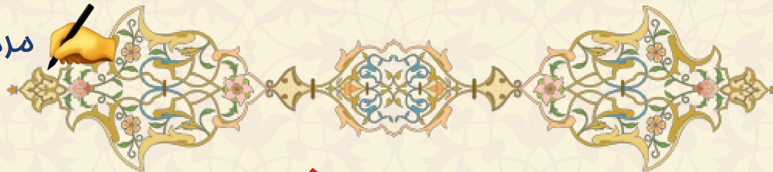
زړه ډیــوه ده دا د خــتهو پــه قالـب کې
خدای ومکړه چې به دا ډیوه د چا مري

چې مرغه لاړ شي قفس د ماتیدو دی
که به زړه مري تش ګوګل دې لا پخوا مري

هیڅ ممکن نه دی پایښت د هغه جسم
زړه چې مري کالبد مجبور دی خامخا مري

حریــت د هر ملــت د بـدن زړه دی
که دا نه وي هم ملت مري هم بقا مري

مرحوم استاد رشاد

مـــــــژده

مژده ای دل مژده ای دل فیض یزدان می رسد !
صلح و آرامش به خاك پاك افغان می رسد !

بر کویر خشك قلبم بعد عمری انتظار
بعد طوفان های شن، انگار باران می رسد !

این شب تاریك اشغال عاقبت گردد تمام
گر کنی اندك تحمل، شمس تابان می رسد !

خیمه اشغال و وحشت چیده گردد زین دیار
می گریزد جیش کفر و فوج ایمان می رسد !

گرچه دشمن کرده زخمی زادگاهم را ولی
شکر حق کز بهر زخمش بوی درمان می رسد !

کوچه و بازار ها را خوش چراغانی کنید
یوسف گمگشته ام آخر به کنعان می رسد !

می وزد از هرطرف اکنون شمال فتح ونصر
روزگار ظلم و ذل دیگر به پایان می رسد !

دیربازی نسل میمون داشت این جا اقتدار
شکر حق قدرت دوباره دست انسان می رسد !

آیه های فتح و نصرت بار دیگر جلوه کرد
از زمین و آسمان تفسیر قرآن می رسد !

طالب بی‌کس چو ایمان داشت آخر شد قوی
زانکه الطاف خدا بر اهل ایمان می رسد !

غول مغرور صلیبی را به خاك افکنده او
نعره تکبیر او تا کاخ طغیان می رسد !

می وزد از هرطرف اکنون شمال فتح ونصر
روزگار ظلم و ذل دیگر به پایان می رسد !

راشد مبارز

پایان اشغال؛ یک هدف و آرمان بزرگ

روز گذشته توافقنامه پایان اشغال افغانستان در دوحه بین امارت اسلامی و آمریکا امضاء شد، وزراء و سفرای کشورهای زیادی در این مراسم شرکت داشتند. پس از مراسم وزراء و مقامات بلند پایهٔ کشورهای مختلف با معاون امارت اسلامی محترم ملا عبدالغنی برادر حفظه الله مجالس و ملاقات کردند. درمورد موافقتنامه برایش تبریکی گفته و تعهد نمودند که در پیشرفت سیاسی و اقتصادی افغانستان سهم خواهند گرفت.

پیام زعیم امارت اسلامی عالیقدر امیرالمؤمنین حفظه الله بمناسبت امضای توافقنامهٔ پایان اشغال از سوی مولوی امیرخان متقی صاحب رئیس دفتر رهبری تقدیم شد که با استقبال وسیع هموطنان مواجه گردید.

در پیام امیرالمؤمنین گفته شده است که پیمان پایان اشغال یک موفقیت بزرگ است که این کامیابی نتیجهٔ نصرت الله متعال، قربانی ها، مشقات و تکالیف همهٔ اقوام و اقشار ملت افغان است و این موقع افتخار و استقلال برای افغانستان و ملت افغانستان است.

در بخشی از پیام امیرالمؤمنین آمده است:" مذاکرات کامیاب با جهت آمریکایی ثابت نمود که برای هر موضوع پیچیده نیز راه حل ممکن است. موفقیت این مذاکرات از سوی امارت اسلامی پیامی برای همهٔ جهت های داخلی می رساند که ما برای یک حل معقول و عادلانه آماده هستیم، بیائید در روشنایی معیارهای دینی و ملی ملت خود برای حل آن تلاش کنیم، اداره کابل نیز از مختلفت ملت دست بکشد."

در پیام عالیقدر امیرالمؤمنین این نیز گفته شده است، افرادی که بر خلاف ما اقداماتی کرده اند، از سوی ما برایشان عفو است و احساس ترس نکنند. امارت اسلامی در بخش های تعلیم، صنعت، تجارت و بازسازی زمینه سازی می کند و برای آسایش ملت هر تلاش ممکن را خواهد کرد.

همچنین در بخشی از پیام می خوانیم:" مجاهدین امارت اسلامی صفوف خود را بیشتر منظم، فعال و تقویه کنند تا به هدف والای خود که قیام نظامی اسلامی و آرامش ملت پس از پایان اشغال است، برسیم و در آینده برای جلوگیری از هرگونه رویداد ناگوار، حفاظت نظام اسلامی و استحکام امنیت و صلح سرتاسری و مقابله با خطرات احتمالی و خدمت به ملت آماده باشیم."

عالیقدر امیرالمؤمنین حفظه الله از علماء کرام، متنفذین، استادان، محصلین و همهٔ اقشار جامعه خواسته است:" همانطور که علیه اشغال با مجاهدین همکار و همراه بودید، به همین شکل در حاکمیت نظام اسلامی همکاری خود را با امارت اسلامی ادامه دهید.

خاتمهٔ اشغال کشور عزیز یک هدف و آرمان بزرگ ملت مجاهد است، وظیفهٔ همهٔ گروه ها، جهت ها و شخصیت هاست که تمام موانع پیش روی این هدف را مشترکا دور کنند و یک چنان نظام اسلامی را درست کنیم که بخاطر آن ملت افغان میلیون ها فرزند قربانی کرده است و حقوق حقهٔ همهٔ اقشار بشمول زنان، مردان، کودکان و بزرگان در این نظام اسلامی محفوظ است.

(برگرفته از «سخن روز» الاماره - دری)

Haqiqat
Islamic, Political & Jihadi Bimonthly Magazine

متن سخنرانی معاون سیاسی امارت اسلامی
محترم ملا عبدالغنی برادر در مراسم امضای پیمان پایان اشغال
میان امارت اسلامی و امریکا

بسم الله الرحمن الرحیم

نحمده و نصلی علی رسوله الکریم، اما بعد :

از شما همه مهمانان و حاضرین معزز، که در این جلسهٔ تاریخی در مورد کشور ما اشتراک نموده‌اید، سپاسگزارم و شما را خوش آمدید می گویم.

مذاکرات و توافق کامیاب میان امارت اسلامی افغانستان و امریکا، گام مثبتی به نفع مردم مجاهد افغانستان و جهان است و برای همه مبارک باد می گویم.

امارت اسلامی افغانستان برای تطبیق توافقنامه با امریکا متعهد است. همچنان می‌خواهد به حیث یک قوت منظم نظامی و سیاسی، روابط مثبت با همسایه‌ها و کشورهای منطقه و جهان داشته باشد و نقش سازنده‌ای را در منطقه و جهان ایفا نماید.

مردم افغانستان از چهار دهه به اینسو تکالیف زیادی را متحمل شده است و من امیدوارم که با خروج تمام نیروهای خارجی از افغانستان، افغان‌ها زیر چتر نظام اسلامی نفس راحت بکشند، به زندگی آرام آغاز کنند و همه به آبادی و وحدت ملی کشور متوجه شوند. از همین سبب، بر تمام جهت‌های افغانی صدا میکنم که صادقانه، برای نظام آزاد و قوی اسلامی به میز مذاکرات بیایید، تا با اتفاق برای ارزش‌های اسلامی و منافع ملی گردهم بیائیم.

در پایان، از امیر محترم کشور قطر شیخ تمیم بن حمد آل ثانی، وزیر امور خارجه و معین صدر اعظم محترم محمد بن عبدالرحمن آل ثانی و مقامات وزارت امور خارجه کشور قطر، که در روند طولانی مذاکرات سهولت‌ها را فراهم نمودند و در این راستا زحمت کشیدند. همچنان از مساعی کشور پاکستان که در عرصهٔ صلح انجام دادند سپاسگزارم. همچنان از کشور چین، ازبکستان، ایران، روسیه، اندونیزیا، ناروی و دیگر همه کشورهای که در پروسهٔ صلح همکاری نمودند سپاسگزارم. امیدوارم که در بازسازی افغانستان سهم بگیرید.

والسلام علیکم و رحمت الله و برکاته.